

REDACTIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

ABO MENTUL

Penru Austro-Ungaria
e un an fl. 10; pe
an fl. 6; pe 1/2 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fi

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

INSERTIUNILE

de 1 lit. gar. moned. prima-cu
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare dată
câtine.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sînt a să plăti-
tuale.

Scrisori nafrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Anul III.

Număr de Duminecă

Nr. 19.

AVEM EPISCOP.

Valuri, valuri au trecut peste die-
cesa Aradului, luptele alegerii epis-
copești.

Acum e senin. Sinodul eparchial a
ales în numele clerului și al poporu-
lui pe P. C. Sa vicarul episco-
pesc și președintele consistorului oră-
dan Iosif Goldiș.

Ne închinăm înaintea rostului bise-
ricii și Episcopului ei.

Fie ca această alegere să curme
dusmânia dintre fit aceleaste biserici și
nemulțumirea ce ajunsese până la
desnădăjduire, și să aducă pacea și
bună voință între oameni.

De această pacnică propășire ne le-
găm toate nădejile.

Amuțască dar' tot graiul răsboinic
dintre frați, și deschiză-se inimile a-
morțite de silnicia trecutului la lu-
mina dreptății.

Blandeța noului Episcop o primim
de arvuna pacniciei guvernării die-
cesane.

Am combătut pe politicul Iosif
Goldiș atunci când a intrat în dietă
ca deputat guvernamental, drept
dovadă că înaintea ochilor nostri
sfânta cauză națională stă mai presus
de persoane.

Acum însă când prin alegerea
sa de Episcop a încetat de a mai fi
în Dietă, și se întoarce la ai sei, ca
înalta sa învățătură și inimă blândă
să o pună numai în serviciul bisericii,
simțim bucuria ce o simte părintele
la reîntoarcerea fiului îndepărtat din
casa părintească; și ne simțim întă-
riți cu o minte luminată și iubitoare
de propășire.

E fiul poporului. Dela opinia s'a ri-
dicat prin hărnicia sa la treapta vlădi-
ciei. Avem nădejdea, că ajuns la
această înaltă treaptă nu se va uita
de acelea necasuri ale poporului
pe cari în casa părintească le-a vî-
zut și cunoscut.

Dorul de dreptate în biserică l'a
ales de Episcop, căci acel dor era
mai mare decât supărarea politică,
fiind-că și păcatul din diecesă era
mai mare decât greșala sa poli-
tică.

Morala creștinească și-a cerut par-
tea sa și i-s'a dat. Diecesa și-a făcut
datoria. E rëndul Episcopului acum
ca să-și împlinească marele program
ce și-l'a desfășurat în cuvântul cu
care a deschis Sinodul eparchial în
Dumineca Tomei și cu care a cu-
cerit pe acel Sinod, căci într'in-
sul și-a expus în mod luminat
conștiința obârșiei noastre din vi-
ața cea mare a Romei, și do-
rul de a-și ridica neamul pe temelile
sfintelor așezăminte bisericesti, pe
cari după alegere a și făcut sârbăto-
rește jurământ, zicând că: numai atîta
să-l țină Dumnezeu câtă vreme va trăi
pentru sfintele așezăminte ale bisericii și
pentru națiune, și iarăș câtă vreme va
fi împreună cu noi.

Fie acest jurământ toiagul lui Moise
cu care a deschis calea mântuirii po-
porului său prin valurile mării ce-l
ținea rob în pământul Egiptului; și
tragă cale iubirei împrumutate între
credincioși și poporului cale prin ma-
rea necasurilor care l' ține rob pe
pământul strămoșesc.

Noi nu cerem pentru noi nimic. Ceea
pe ce a făcut făgăduință e și idealul
nostru și acest ideal ne-a întrunit de
sine fără nici o tocmeală.

Câtă vreme va fi în luptă pentru
acel ideal, și va închina prețioasele
puteri sfintelor așezăminte bisericesti
și națiunii, nu va fi singur, ci acolo
vom fi și noi și Dumnezeu.

Această făgăduință i-o facem în
schimb pentru făgăduințele ce ni le-a
făcut nouă în cuvântul cu care a pri-
mit votul diecesei.

În această unitate facem dar înce-
putul epocii în care intrăm. Binecu-
vântă Doamne această unitate și fă
să prindă rădăcini în întreaga metro-
polia, fă ca constituțiunea noastră bi-
sericească să fie pomul vieții care pe
toți ne nutrește cu acelaș nutremânt
sufetesc, ca o voință și un rost să fie
tuturora, și ne adăpostește contra
furtunelor cari ne amenință cu ames-
tecarea limbilor și cu potopul.

Amin!

Teologul.

Progresele României „Mica și nefeme-
nata țerișoară a României”, după cum cu
disreț o numeau foile si politicienii ma-
ghiari, prin progresele însemnate ce le-a fă-
cut a ajuns ca și pe Unguri să-l facă să
se desmeteească și să nu mai vorbească
despre ea ca despre o țară din Africa.

Un economist ungur, cu numele Szana
Zsigmond, dă la iveală în „Magyarország”
o serie de articoli de economie politică în
care între altele laudă România „care nu s'a
sfîit a se incurca în răsboiu vama cu ma-
rea Austrie și cu Ungaria. Foloasele ac-
tului curaj se și vîd deja. Trebuințele sale și
le acopere în cei mulți articoli naționali și
de pildă în sticlărie, rivalizează în Bulgaria
cu produsele din Ungaria. România și a
făcut neatârnoare navigația pe Dunăre și
până la Cladova pe lângă portul austriac,
rusească și ungurească în tot locul e și portul,
debușeu românesc.”

Așa scrie Szana și noi numai bucura ne
putem de lauda potrivnicului.

Secția naționalităților, ce era
până acum lângă cabinetul primului
ministru, s'a desființat. Vestitul cap al
ei, Jeszenszky și toți șpionii cari trăgeau
leafă mare pentru a speria pe Unguri
cu tot felul de revoluții românești, vor
fi trimiși la plimbare, deoarece s'au
convins acum chiar și „patrioții” cei
mai bătuți la cap, că întreaga afacere
nu era de cât o — păcăleală. Secția
sub cuvânt că grijește ca naționalitățile
să nu vîndă țeara și să primejduiască
neamul lui Arpád, se ocupa adecă mai
des cu afaceri supărătoare pentru opoziția
maghiară. Eată de ce și ziarele ungu-
rești se bucură că secția s'a desființat.

Respingerea ajutorului de stat. Sinodul
protopopesc din Ibașfalău, ținut la 3/15
Maiu s'a declarat, că nu voește ajutorul de

stat. Totodată Sinodul va ruga pe metro-
politul și Consistorul din Blaj, ca să lăse
o decisiune prealaltă, la care să adereze
și preoșimea.

La temniță. Dl Ioan Jurca, preot în
Dragomirești, fiind osândit la o lună temniță
de stat, pe cuvânt că ar fi așiflat la ură im-
potrivna națiunii maghiare, la 10 Maiu a. c.
și a început osândă în temnița de stat din
Seghedin. Să te întorci cu bine, harnice pă-
rinte!

Dela alegerea de Episcop.

Duminecă la 2/14 Maiu, când sinodul e-
parchial Aradului a ales cu 30 voturi Episcop
pe Prea Cuvioșia Sa vicarul Iosif Goldiș,
dându-se 24 voturi P. C. Sale d-lui archi-
mandrit Aug. Hanses, I. P. S. Sa dl me-
ropolit a rostit următoarea vorbire:

Venerabil Sinod eparchial!

Preaonorafiilor Domni deputați!

Prin înaintarea mea la veduvitul nostru
scaun arhiepiscopesc-metropolitan din Si-
biu, devenind în vacanță scaunul episco-
pesc al Aradului, ne-am întrunit acum d-lor
deputați, în acest sinod eparchial, cu marea
și frumoasă misiune, de a îndeplini și acest
scaun, în mod demn de noi și de biserică
noastră națională, prin alegere liberă, con-
form prescrișilor statutului nostru organic.

Clerul și poporul acestei diecese, d-voas-
tră V'a concretizat această frumoasă și mare
misiune, d-lor deputați, împreună însă și
cu mare și grea răspundere și înaintea lui
Dumnezeu și a oamenilor. D-voastră sun-
teți chemați d-lor deputați, a mângăia ve-
dovita diecesă, prin alegerea unui demn
conducătoriu al ei, în valurile cele vifo-
roase ale acestei vieți și a fericii clerul și
poporul, cu un bun părinte îngrijitor.

Sunteți chemați d-lor deputați, a da bi-
sericii noastre, un atare arhieru, carele,
vorbind cu sfinții părinți a bisericii, să fie
representantul lui D-zeu pe pământ, înves-
tit cu putere de sus, de a duce naia sfin-
tei nostre biserici, din această diecesă la
limanul mântuirii, apărându-o de valurile
amenințătoare, și inspirând credincioșilor
tendința neclătită, de a trăi pururea în co-
muniune cu D-zeu, și prin aceasta a căș-
tiga toate bunurile de lipsă, la bunăstarea
și fericirea lor vremelnică și veșnică.

Sunteți chemați, d-lor deputați, a alege
pe bărbatul, care să-și împlinească acea
misiune sublimă, în spiritul bisericii stră-
bune, prin tăria credinței în divinitatea bi-
sericii și a misiunii ei, prin iubirea de
Dumnezeu, de popor, de biserică și de pa-
trie, și prin calitățile ce isvorăsc din aceste
virtuți dumnezeiești, între cari zelul de a
învița și îndrepta cu duhul blândetelor, și
voința fermă de a gândi și a trăi numai
pentru biserică.

Chiar pentru aceasta este mare și grea
răspunderea D-voastră, d-lor deputați, de-
oare-ce prin votul D-voastră de alegători,
Vă identificați cu alesul, și așa luați asu-
pra-Vă răspunderea și pentru viața și fap-
tele lui.

De aceea dacă în lucruri mai mici, în
lucruri lămești, oamenii sunt cu multă
grije și prevedere, ca acelea să easă bine,
cu atât mai multă grijă și prevedere se cere
la asemenea lucru mare spiritual, cum este
și alegerea de Episcop, unde nu are să
prevalaze și să hotărască nici un fel de
considerațiuni, decât interesele cele mari
ale bisericii străbune.

Deci dacă a fost cândva lipsă de cum-
pănire înțeleaptă și serioasă, aceasta se
necesitează acum D-lor deputați, la exer-

cierea celui mai frumos și mai momentos
drept electoral; dacă a fost cândva lipsă
de bună înțelegere în acțiunile d-voastre,
aceea Vi-se cere astăzi mai presus de toate,
astăzi când trăim în și prin biserică, și când
numai prin biserică putem feri pe credin-
cioșii nostri, de felurile curente bolnăvi-
cioase ale timpului, de o potrivă stricăcioase
bisericii, societății și patriei.

Deși nu dubitez că și D-voastră cunoaș-
teți prea bine toate acestea, și că înțelep-
ciunea D-voastră va afla modul cel mai co-
răspunzător și la rezolvirea problemei ce
Vă stă înaintea: totuși având și eu a-mi îm-
plini datorința ce mi-o impune chemarea
mea, n'am aflat de prisos a Vi le aminti,
din parte-mi, la un moment atât de însem-
nat, și ca pre niște fii și frați iubiți în
Domnul a Vă ruga, ca având în vedere in-
teresul cel mare al bisericii, actul cel im-
portant al alegerii de Episcop, să-l săvâr-
șiți în dragoste și bună înțelegere, spre mă-
rirea lui D-zeu și salutea bisericii străbune.

Din parte-mi mai rugând și din acest loc
pre bunul D-zeu, să ne binecuvinte cu ochul
înțelepciunii, al buneii înțelegeri și al dra-
gostei ca să ne împlinim chemarea noastră
după sfânta lui voie, declar ședința acestui
Sinod eparchial extraordinar de deschisă.

NOUA LEGE DESPRE PĂDURI.

După-ce legea din 1879 art. XXXI
a supus pădurile esistente, ce privește
administrarea și folosirea lor, contro-
lării statului; și după-ce prin legea
din 1894 art. XII despre administra-
rea câmpurilor și pășunelor, a impus
ca pășunea de deal cu locuri sterpe,
rîpoase și cu păraie să se sădească
cu păduri — vine acum legea nouă
din 1898 art. XIX și atât pădurile
esistente cât și pășunile de deal cari
au a se sădi de pădure le pune cu
totul sub administrarea de stat întru
toate, cu excepțiunea pădurei ce ear'
o controlează organele statului.

Fiind-că legea nouă atinge în mare
parte pădurile și pășunile de deal
a foștilor urbarialiști, este de mare
interes ca comunele noastre — luând
la cunoștință intrarea în viață a legii
la 1 Iulie 1899 — să se organizeze
fără amânare în sensul legii, altfel în-
tîmplându-se conscrierea locurilor
sterpe și rîpoase spre facerea de pă-
dure, tocmal acum, nu le va rămă-
nea termen de a se folosi de ape-
lată ce numai până la 15 Iulie se
poate face.

Deci în înțelesul legii din 1898
art. XIX foștii urbarialiști după §. 27
să se adune și să aleagă comitet de
pădure, președinte, econom și controlor,
altcum le va denumi atari comisiunea
administrativă comitatensă pe cine
va voi. Acest comitet deocamdată
prin președintele său dispune apoi
în cauză până la compunerea unui
statut făcut după §. 43—46.

Totodată se fac atente comunele
cari au deja comitet urbarial din tre-
cut, că din lege nu apare ca acesta
este analog cu comitetul dispus acum
și se vede că pentru cauzele pădu-
rei se alege altul.

UNI ȘI ALȚII...

Ș-acum, după-ce am trecut peste frământările alegerii de episcop al Aradului, ziarele române, cari se cred fără prihană („Gazeta“ și „Tribuna“, căci de „Controla“ nu ne vom ocupa!) ne ocărăsc rău pentru-că am făcut să cadă candidatul „neamurilor“.

Fiind-că scriu ca și când în jurul dlui Hamzea s'ar fi adunat floarea naționaliștilor, ear' pe dl Goldiș l'ar fi susținut vînzătorii de biserică și neam, drept răspuns să facem o asemănare între unii și alții.

Vom lua adică lista deputaților sinodali, și anume împărțind deputații așa cum însuși neamurile au scos vorba că s'a petrecut votarea (căci ele au legătură cu „Arad és Vidéke“ care publică lista). Ce vedem?

D'o parte — cei cari au ales pe P. C. Sa vicarul Goldiș — sunt:

În frunte Dl. Negreanu (Beius) care a dăruit Dieceșii 100.000 fl. și mai are de gând să facă și alte fundațiuni. Dorim nației noastre mulți asemenea — vînzătorii! Sunt apoi d-nii Veliciu, Oncu, Mangra, Raicu, Paul Pap, Dr. G. Cosma, Dr. Aurel Lazar, Dr. G. Fejer, Popovici Șiria, Dr. Nestor Oprean, Dr. Fl. Duma, Dr. Iustin Pap, Dr. G. Popovici, Dr. Trailescu, Rusu Șiriau, dr. A. Petrovici, floarea naționaliștilor, toți bărbați cari au jertfit pentru neam și biserică.

Să vedem acum pe ceialalți, — „neamurile“:

1. Voicu Hamzea, (fratele candidatului Aug. Hamzea.) Din preot slab, ce a fost, a ajuns sub domnia neamurilor protopop, apoi director de bancă și peste moșiile cumșirate pe banii noștri, a tuturor diecesanilor. A tras deci trei lefuri, în suma de cel puțin cât un — fișpan.

2) Tr. Putici. (cumnatul) a ajuns sub domnia neamurilor protopop, membru în direcția băncii „Temiseana“, a tras ajutor dela mănăstirea Bodrogului, director peste moșiile bisericesti.

3. Oct. Putici (cuscrul).
4. G. Proca (nepot al candidatului). Din cei mai tineri și mai slab profesor seminarial a ajuns „director“ al revistei „Școala și Biserica“ și dacă ajungea unchiul său Vlădic, îl făcea și director al Seminarului și de bună seamă și membru în direcția băncii ce voiau să facă cu banii bisericii.

5. T. Popescu (nepotul Mitropolitului). După cum s'a dovedit din actele oficiale, li s'au dat procese cari i-au profitat mii de florini, deși avocat al Dieceșii este d. P. Truța.

6. G. Popescu (fratele celui de mai sus) Este avocat al băncii „Lipovana“, unde director e d. Hamzea. Schimbându-se lucrurile, verde mii de florini, cum vor perde și alte odrasle ale neamurilor.

7. N. Zigre (socrul celui de sus, cuscrul cu fostul episcop). Ca secretar consistorial ia 1200 fl. Fiind omul neamurilor, doi fi ai sei trag 1000 fl. stipendii, pe când fi multor vîve de preoți și învățători s'eraci nu căpătău nici un ban. În partidul național n'a luptat o singură zi, ci a presidiat alegeri guvernamentale.

8. T. Ceantea era mare și tare pela tipografia diecesană. Îl aștepta „directoratul“ băncii ce era să se înființeze.

9. M. Bocșan e socrul celui de sus. În ale politice, votează la congregație cu Ungurii, de „naționalist“ mare ce este.

10. P. Rotariu a fost dușman nelimpăcat al domni i neamurilor până ce în sfîrșit îl molcomiră făcându-l director de bancă, unde ia anual vre-o 3 miișoare.

11. V. Babeș (vezi explicație în articolul „Vaca de muls“).

12. Ion Lengeru (secretar consistorial). A fost adus aici dela Brașov, unde se vede că nu-l prea îmbulzeau cu procesele (de meserie e avocat). Cu ajutorul fostului episcop a cumpărat o moșie, pe care a vîndut-o apoi consistorului dela care iarăși el a luat-o în arîndă, pentru ca la rîndul său să o arîndeze țeranilor. Beneficii avea vre-o 3000 fl. pe an. Acum va trebui să-si facă bagajul! Eată de ce ne injură prin „Gazeta“.

Credem că din toat acestea cititorii noștri vor înțelege de ce neamurile ne ocărăsc. Nu e lucru puțin când li iei omului vaca de muls. Vorba e însă că biserică nu tre să fie vacă de muls, ci lucru sfînt. Românii adevărați însă și creștinii buni ne vor lauda, că am dăritat domnia rușinoasă a

neamurilor. De aceea ocărilor ce scriu împotriva noastră nu ne simțim îndemnați a le mai da nici o atenție.

Vaca de muls...

În ședința de Vinerea trecută a Sinodului Aradan în calitate sa de raportor al comisiiei epitropești, d. Sava Răicu a dat citire și sumelor ce consistorul aradan a dat ca anticipație advocaților cari poartă așa zisele procese de despărțire (cu Sărbii).

Resultă din această dare de seamă că consistorul aradan a anticipat următoarele sume:

D-ului Dr. Babeș	1100 fl.
140 „	140 „
380 „	380 „
700 „	700 „
300 „	300 „
300 „	300 „
333 „	333 „
70 „	70 „
400 „	400 „
100 „	100 „
100 „	100 „
100 „	100 „
129 „	129 „
200 „	200 „
300 „	300 „
167 „	167 „
300 „	300 „
200 „	200 „
200 „	200 „
200 „	200 „
200 „	200 „

LUPTA ÎN COMITATE.

Congregația dela Făgăraș. Hoții.

Făgăraș 15 Mai.

La 3/15 Maiu s'a ținut adunarea generală ordinară a congregației. Românii de și nu s'au înfătoșiat toți, au reputat o frumoasă învingere asupra cetii de străini.

Au vorbit cu căldură pentru interesele românești Dr. Șenchia, Dr. Manot și preotul Mornea. Dr. Șenchia a pledat pentru respectarea drepturilor limbei române atât de prigoniți de către slujbașii comitatensii, iar Dr. Manoiu, a combătut maghiarizarea ce se face prin organele comitatului, care au sărit ca mușcați de șarpe. Au fost reduși însă la tăcere, deși se anunțaseră cu grămada la cuvînt.

În vestitul nostru comitat hoții banilor obștești se țin lanț. Se vede că slujbașii de aici țin să ajungă în „vrednicii“ pe cei din Arad, cu care s'au umplut temnițele.

Mai lunile trecute un slujbaș din Bran a furat 10.000 fl. acum comitatul earăși e pus în agitație din pricina că unul dintre cei mai vestiți prigonitori a tot ce e român, Dr. Benedek Artur în companie cu solgăbirăul Wonesch și cu scriba solgăbirăiescă au furat 1000 fl. Aceasta s'a descoperit pîn' acum; ce se va mai descoperi vom vedea.

Iată cinstea slujbașului ungar și desmierdat de către cei dela putere. X.

CERTURILE DIN BRAȘOV.

În ședința de la 29 Aprilie a Sinodului archidieceșan (Sibiiu) deputatul Ioan Popea a adresat președintelui următoare interpellare:

1. Are înaltul presidiu cunoștință, că Brașovul nostru pacnic de odinioară vestit pentru concordia, devotamentul și armonia frățească, ce domnia într'ensul, a ajuns a

fi astăzi dominat de un spirit rău negativ, de paumbe urei și vrăjmășiei dintre frați, cari au ajuns să fie stăpâne pe inimile și sufletele oamenilor?

2. Are înaltpresfințitul cunoștință, că acest spirit astăzi s'a întins ca o pecingine și a străbătut din cercul familiar chiar în sanctuarul bisericii și școlii, spre răul încalculabil al instituțiilor noastre bisericesti și școlare?

3. Are înaltpresfinția Voastră cunoștință, că chiar în sinul corpurilor administrative școlare, în sinul Onor. Eforii din Brașov, se practică acest spirit destructiv? Că persoanele cele mai influente din Onorabilul gremiu al eforiei școlilor noastre centrale din Brașov, împinși de ură, de vrăjmășie și răsunare cu începutul anului școlar 1898/9, au delăturat din funcțiunea sa pe doctorul G. Baiulescu, a cărui aparițiune ca profesor de igienă, înainte cu 3 ani, a fost salutată de întregul corp profesoral? — O procedură necorectă, incompatibilă și în flagrantă contradicțiune cu dispozițiile luate de guvernul țerei noastre și de guvernele tuturor țerilor și națiunilor luminate?

4. Are înaltul presidiu cunoștință, că aceeași Eforie și pe tatăl doctorului Baiulescu, pe părintele Bartolomeiu Baiulescu, unul dintre preoții noștri cei mai venerabili, model de viață morală nepătată, l'au aruncat cu brucșea din postul care D sa l'a administrat cu onoare timp de peste 30 de ani și în locul lui s'a urcat pe scaunul acestui post cine? — Actualul președinte al Eforiei, părintele Vasile Voina și Onorabilul seu coleg Vasile Saftu, aceia cari pe colegul lor de oficiu părintele Bartolomeiu Baiulescu l'au judecat și l'au osândit? O procedură, care va rămă adănc simțul de dreptate al fiecărui om, fie el chiar strein de neamul și de religia noastră.

5. Ce a fost cauza că Vener. Consistor n'a intervenit cu autoritatea și influința sa hotărîtoare pentru a se da satisfacțiune celor neîndreptățiți?

6. Adănc măhnit în sufletul meu pentru aceste stări abnorme, de natură a altera în mod simțitor autoritatea și demnitatea corpului profesoral de la școlile noastre centrale din Brașov, și a influința în mod stricăcios asupra tinerimii școlare, care e în drept a aștepta de la superiorii sei o viață pilduitoare de adevărată cultură de inimă și de o părințească și frățească iubire, mai ales fiind ei slujitori la același altar Dumnezeuesc, îmi permit a întreba pe înaltpresfințitul arhiepiscop și metropolit:

Ce pași are de gând înaltpresfinția Sa să facă pentru vindecarea și stîrpirea aceluși rău, care amenință a roade rădăcinele existenței instituțiilor noastre bisericesti și școlare?

Președintele arhiepiscop a dat imediat următorul răspuns:

Precum bine știe Ven. Sinod, sunt om nou venit în această eparchie, și abia în ajunul pregătirilor pentru acest sinod am luat în mână conducerea afacerilor. Astfel n'am avut ocaziune să aflu în chip oficial ceva în afacerea sulevată de dl interpellant, căci de când eu ocup scaunul arhiepiscopesc, n'au venit înainte acte oficiale în consistorul archidieceșan în această chestiune care cu drept cuvînt trebuie să formeze obiectul deosebită noastre îngrijiri. Cu toate acestea am aflat și eu despre lucrul acesta, atîta cât vor fi aflat și alții din ce s'a scris prin ziare, și m'am interesat de el, și am intențiunea ca cu ocaziunea sfînțirii bisericii noastre din Brașov-Cetate, la care sunt invitat, să încerc împăcarea certurilor vite. Împăcarea este plăcută și lui D-zeu și oamenilor, și de îmi va succede, se va aplană chestia mai curînd, eară de nu, va regula consistorul afacerea în cadrul competenței sale și a puterii ce o are.

Interpellantul s'a declarat mulțumit cu acest răspuns.

Dela Oradia-Mare.

17 Mai.

Alegerea vicarului nostru de episcop o socotim și ca o respăță pentru multele neajunsuri ce am îndurat sub domnia neamurilor. Întreg Bihorul se bucură, pentru-că avem nădejde că d'aci încolo nu vom mai fi copii vitregi ai Dieceșii. La sosrea sa aici (Luni) P. C. Sa vicarul Goldiș a fost întâmpinat de gremiul consistorului, în numele căruia a vorbit d. Ioan Groza, protopop onorar și referent, ear din partea clerului l'a salutată d. Toma Păcală, protopop. Prea Cuvioșia Sa a primit adrese de felicitare din toate părțile, ear de prin pro-

vincie s'au presintat numeroase delegațiuni și și facă onorurile.

CONFERENȚA DELA HAGA.

Conferența aceasta s'a deschis Joi, 18 Maiu. Reprezentanții tuturor statelor au și sosit de acolo; sunt 96 la număr; dar afară de ei s'au strîns în capitala Olandei un număr însemnat de alți bărbați învățați, oameni politici, militari, bancheri, pictori, etc., peste tot oameni, cari au timp și bani destul a cheltui acolo.

Printre acești din urmă e și un bancher din Varsovia, cu nume de Ion Bloch, care a scris o carte mare în șase tomuri, în care descrie cum ar fi de groaznic un rebel viitor și câte jertfe ar pricinui el nu numai învinsului dar și învingătorului: Se zice că țarul rusesc s'a văzut îndemnat prin această carte a convoca asemenea conferență care să tindă a îngrădi războaiele și a scădea aruncirile. Afară de reprezentanții sei oficiali, țarul Nicolae a trimis tocmă și pe acest Bloch la Haga, înscărcinându-l i scrie și el tot ce va vedea că se vorbește și petrece, căci nu se încrede numai în cuprinsul protocoalelor.

Și încă un al doilea om de încredere neoficial și-a ales țarul în persoana ziaristului englez Stead, care mult obosește pentru delăturarea războaiele, călătorind prin toate țerile care pretutindeni a ținut vorbiri ca lumea să caute să se împace unii cu alții, ca unii să nu răpească drepturile altora și astfel să se împace cu d'abinele întru toate. El a avut mai multe audiențe și la țar, numai și numai pentru promovarea a estui scop. La sfîrșitul unei convorbiri mai lungi cu țarul, ziaristul a zis acestuia:

„Majestate, dacă conferența nici nu va aduce la îndeplinire toate dorințele M Voastre, totuși veți fi ajuns un lucru, anume veți fi deșteptat în popoare o nădejde din cele mai frumoase“.

Țarul însă cu voce neobișnuit de ridicată aproape pătîmasă ar fi răspuns:

„Nu mai vorbi tot de nădejde. Lumea destul a hrănit numai nădejdi, acum ar trebui să fie odată timpul, ca ele să se îndeplinească“.

Ședințele și le va ține conferența într'un foarte frumos castel afară din oraș, zis printre tuși. Se zice, că sfaturile ei vor ține cel puțin 3 luni de zile, dar se pot prelungi și până la 6 luni, numai să iasă ceva bun din ele.

ULTIME ȘTIRI

Conferența de pace.

Haaga, 18 Maiu.

Conferența de desarmare a fost azi deschisă printr'o vorbire a ministrului de externe olandez Beaufort, care a preamărit mult pe țarul rusesc și a exprimat speranța că consfăturile și lucrările conferenței vor avea urmări îndestulitoare, în potriveală cu actualele stări și împregiurări.

De president al conferenței a fost ales baronul Staal, ambasadorul rusesc în Londra și unul din delegații ruși ai conferenței; ear de vice-president dl Beaufort. Măno se vor alege comisiunile și apoi se vor amăna ședințele pe o săptămână.

Ziaristii au fost lăsați numai azi să intre în sală; de mâine încolo nu mai vor avea intrare, precum și peste tot se va păstra deocamdată taina asupra consfăturilor.

Deoarece ce ieri a fost ziua de naștere a țarului, confereuța i-a trimis telegramă de felicitare.

Petersburg, 18 Maiu.

Ieri s'a ținut sub presidența însuși a țarului un consiliu de ministri, în care s'a discutat numai despre conferența din Haaga.

IOSIF GOLDIȘ

nou alesul Episcop al ARADULUI.

(P.) Știrea despre alegerea Prea Cuvioșiei Sale Părintelui *Iosif Goldiș* de Episcop al Aradului în poporul credincios al întregii diecese a produs cea mai mare bucurie și mulțumire sufletească. Și cu drept cuvânt.

Prea Cuvioșia Sa este fiul dieceșei noastre, și ca atare timp de peste 30 de ani a lucrat aici, ca adevărat apostol al luminii și al culturii naționale. Născut din părinți țărani, singur prin puterile și vredniciile sale s'a ridicat la înalta treaptă, la care a ajuns în urma votului și încrederii, de care l'au împărțit reprezentanții dieceșei.

Atât ca profesor de teologie, cât și mai târziu ca profesor de limba și literatura română la liceul reg. din Arad și mai apoi ca vicar episcopesc la Oradea-Mare s'a interesat mult de cultura poporului nostru, fiind deplin convins, că singura școală asigură viitorul națiunii noastre. Ca profesor cunoscând însemnătatea cea mare a predicii a introdus datina — azi dată uitării — d'a predica teologiei în sfânta biserică, spre a se deprinde în oratorie. Tot Prea Cuvioșia Sa a început a propune la institutul teologic studiul dreptului canonic. Că ce activitate a dezvoltat ca prof. de limba și literatura română, în restimp de 19 ani mai bine o vor ști foștii săi elevi, dintre cari mulți azi sunt bărbați cu poziție socială foarte respectabilă. Adevăratul părinte sufletesc al elevilor săi era Prea Cuvioșia Sa. Prin iubirea sa cea mare față de elevi și prin manierele sale fine a știut face respectată această catedră așa, încât la orele de limba română pe lângă elevii români atrăgea chiar și pe mai mulți străini. Intre colegii săi se bucura de mare vază.

Peste tot în societate, chiar și înaintea străinilor — este foarte stimat și respectat. Și oare prin ce și-a tras Prea Cuvioșia Sa această cinste, autoritate și considerațiune din partea tuturor, celor ce-l cunosc? Este

recunoscut chiar și din partea străinilor și a dușmanilor săi, că Prea Cuvioșia Sa este un bărbat de o cultură înaltă. Prin sîrguință și studiu neîntrerupt și-a câștigat o cultură clasică și cunoștințe vaste așa, încât trece ca unul din cei mai erudiți bărbați ai noștri. A lucrat și pe terenul filologiei, apărând cu demnitate latinitatea limbii noastre, drept — ce Academia Română l'a și distins, alegându-l membru corespondent al său.

Pe lângă frumoasele sale cunoștințe îl caracterizează și frumoase însușiri sufletești. *Este un bărbat blând, umil, modest din seamă afară; nepretențios, drept, bun de inimă, calm, treaz, cumpătat la vorbă și faptă, zelos, sincer, iulitor de pace, foarte afabil și prietenos față de toți — și mai pe sus de toate: insuflețit pentru tot ce e bun și nobil; îndeosebi este mare amic a culturii.*

Eată însușirile nobile, cari l'au făcut pe Prea Cuvioșia Sa atât de respectat și iubit de toți. Poporul drept credincios din diecesa Aradului cu drept cuvânt poate fi azi vesel, căci a ajuns a vedea cât mai curând în fruntea dieceșei un bărbat devotat bisericii și neamului său; un bărbat, care în fața deputaților sinodali și a mai multor fruntași a declarat serbătorește, că: *„în nimic, nici odată în mod absolutistic nu va purcede, ci se va ține strict de legea sinodală atât de frumoasă și care singură ne arată chipul, cum putem întări sfânta noastră biserică națională“.*

Suntem în firma speranță, că Prea Cuvioșia Sa, ajungând a-și ocupa încurând tronul episcopesc, — la care în urma meritelor și vrednicilor sale, a fost chemat de reprezentanții clerului și ai poporului, va fi bărbatul providențial, care să regenereze diecesa Aradului, restabilind ordinea, pacea și morala; promovând binele și cultura, și astfel conducând pe poporul eredincios la limanul fericirii temporale și vecnice.

Doamne, părintele luminilor, care după suferințe dai fiilor tei și zile senine, fă ca acest distins și ales fiu al dieceșei noastre să înțeleagă și simțească durerile, dorințele și idealurile diecesanilor și să fie una cu dânsii într'un tot ce privește înaintarea, binele, bunăstarea și fericirea bisericii și a poporului!

*

Date biografice.

(e.) Nou alesul episcop s'a născut la 25 Februar 1837 în Socodor, comitatul Aradului. Părinții i-au fost țărani.

Întâia învățătură a primit-o în școala din Socodor și Bichiș ear studiile gimnaziile le-a făcut în Szarvas și le-a terminat cu succes strălucit în Arad. Studiile teologice le-a făcut în Arad ear cele iuridice în Dobrișin. După terminarea studiilor iuridice s'a dus la Pesta urde a studiat filozofia.

Carierea i-a fost foarte schimbăcioasă. Încă în anul 1861, fișpanul comitatului Arad, fericitul George Popa, l'a numit vice notar la comitat, ear sub urmașul lui Popa, Szende Béla, congregația cu unanimitate l'a ales de protonotar.

În anul 1869 funcționarul comitatens, la indemnul Marelui Andreiu și al protosinodului de atunci, Miron Romanul, a intrat în tagma călugărească și a fost hirotosit în mănăstirea dela Hodoș-Bodrog, luând numele de Josif.

Dela 1869 începând d. Goldiș a fost profesor de teologie, apoi a fost numit secretar episcopesc și asesor consistorial până la 1873 când a fost numit profesor la catedra de limba română și latină dela liceul din Arad.

Iubirea față de poporul său, nimic nu o caracterizează mai bine de cât dorul ferbinte ce l'a nutrit în pieptul său de a-i da preoți și dascăli cât mai luminați. Pe teologii îi pune de predica în catedrală, ca astfel să se de de a răspândi adevărurile mai-cel noastre biserice. Urmarea stăruințelor d'a face din preoți buni cuvântători e faptul că mai toți teologii de pe acele vremuri sunt buni oratori bisericești.

Tot dânsul a fost cel dântău profesor care a propus teologilor dreptul canonic.

Născut și crescut în vremurile când poporul nostru zăcea în întunecul neștiinței tinerețului Goldiș s'a înrolat și el la garda aceea de oameni iubitori de neam care își puseseră de țel ridicarea cât mai repede în învățătură a Românilor. În Arad mai ales era un mănunchiu frumos de astfel de bărbați aleși.

În Almanahul intitulat „Muguri“ și redactat de Stănescu găsim cele dântău lucrări ale nou alesului episcop. Primul volum din „Muguri“ la care au colaborat mai toți aradanii mai luminați, a apărut la anul 1859. A colaborat mai târziu și la „Gura Satului“ tot sub direcțiunea lui Stănescu.

„Asociațiunea aradană pentru literatura și cultura poporului român“ încă dela în-

femeierea ei l'a numărat între cei mai activi membri. Mai întâiu a condus trebile notariale ale „Asociațiunei“ mai apoi a fost ales membru în comitet și casar al „Asociațiunei“.

Încă de tinerețe a avut o deosebită atragere pentru a lucra pe spinoasa și frumoasa dar' nu prea rebonificata cale ziaristică. Foile românești din Arad îi publicau într'una articole de interes general precum și scrieri literare, bisericești, școlare, politice etc.

A scris mult în foaia literară bisericească „Speranța“, al cărei prim număr a apărut în Februarie 1869. Această foaie întemeiată la stăruințele lui Miron Romanul, a încetat de a mai apărea; a fost din nou scoasă la anul 1871 mai ales la dorința lui Goldiș care a înduplecat pe proprietarul aradan George Dogariu să dea 1000 fl. pentru asigurarea existenței foaiei. Cât de bine a fost redactată această foaie la care au colaborat mai ales păr. Mangra, Dr. Ilarion Pușcariu, Damșa și Bejan reiese și din faptul că însuși arhierul Andreiu Șaguna s'a văzut indemnat la anul 1871 a o recomanda printr'un circular tuturor Românilor ortodocși din Ardeal și părțile ungu-rene.

Încetând de a mai apărea „Speranța“ a fost înlocuită cu „Lumina“ redactată mai întâiu de George Popa. Aci a colaborat și părintele Goldiș. Consistorul din Arad în luna lui Maiu 1873 a încredințat redactarea foaiei, ce apărea de două ori pe săptămână, pe atunci referentului școlar, Iosif Goldiș, care a redactat-o cu multă pricepere până în Martie 1874, când redactorul Goldiș, pe de o parte fiind prea ocupat, fiind numit și profesor la liceul aradan, a abzis și a fost înlocuit cu dl Mangra, care anume a fost chemat din Oradea-mare.

În jurul acestei foi se grupaseră o seamă de scriitori ca de p. Ioan Slavici, Mangra, părintele Baulescu, Dr. Vasiciu, Melotie Dregiciu, Sturza, Damșa etc.

În anul 1880 o seamă de scriitori soviniști se apucaseră să continue cu semănarea ideilor lui Hunfalvy despre continuitatea Românilor. Réthy Lajos pe aceea vreme era profesor în Arad și a publicat mai multe scrieri în care susținea părerea lui Roesler, Hunfalvy. Părintele Goldiș n'a lăsat trecătoare munca lui Réthy, ci l'a răspuns în foaia „Alföld“ în care a publicat o serie de articole despre latinitatea limbii române. Articolele precum și broșura în care au fost adunați, au făcut senzație și însuși Réthy s'a rugat ca să nu mai continue, căci acum s'a convins și el despre neadevărul aserțiunilor sale.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“.

INTOARCERE.

A'ncremenit pe deal copila
Cu ochii duși în fundul zării,
Că vin din luptă grănicerii

Și sfântul dor al revederii
O 'nneacă; ș'o cuprinde mila
Intunecată 'n nor de jale,
Când vede că se 'ntorc ai țării
Apărătorii, încet pe vale...

Rudenii și suflarea toată,
Eșit'au întru 'ntimpinare;
Și așteaptă mândrele feciorii
Muind în lacrimi ochișorii,
Ear' mamele, de-o parte roată,
Privesc cu dor în fundul văiei,
Cum vin voinicii pe cărare,
Scăpați din flacăra bătăiei...

S'a rezemat de-un fag și cată
Copila 'nspre soldați, cu trudă:
Perită-i fața și cuvântu-i,
Se joacă vântul cu veșmântu-i...

... Și 'n inima 'ntunecată
Străbate-un fulger și-o 'nșenină:
„Scăpat, scăpat! Chiar moartea crudă
„În fața dragostei se 'nchină!“

C. Sandu.

Mi dor...

Mi dor pe muschiul moale
Sub brazii umbroși să șed,

Păenjenit în zare
Sătuțul meu să-l ved;
S'ascult doina de jale
Și cânt de ciocărlie;
S'aud de clopot glasuri,
Când toacă'n liturghie.

Ș'atunci de pietate
Pătruns tot gândul meu,
Să preamăresc în taină
Pe bunul Dumnezeu!

Mi dor în earbă verde
Și moale, mătăsoasă,
Să șed, — s'ascult departe
Cosași bătând pe coasă.

Și chiar, pe lângă mine.
Să salte, pe cărare,
Isvorul vieții vesel,
Cu vecinica-i cântare
Și soaptele lui line
Să le ascult mereu
Când preamăresc în taină
Pe bunul Dumnezeu.

Mi dor să stau pe gânduri
La margine de riu.
Și despre lumea asta
Nimic să nu mai știu,
Și gândurile mele
Departate să pătrundă, —
Când sare apa'n cercuri,
Legând undă de undă. —
Să uit amarul vieții
Ce port în pieptul meu
Și să măresc în taină
Pe bunul Dumnezeu.

Mi dor la holda verde
Să merg în preumblare.
Când glas duios de tulnic
Răsună 'n depărtare;
Să număr pitpalacul,
Când pleacă holda val

Și spice după spice
Aleargă 'n sus pe deal.
Atunci o romoniță
Să-mi spună dorul meu.
Ș'apoi să laud tainic
Pe bunul Dumnezeu.

Maria Cioban.

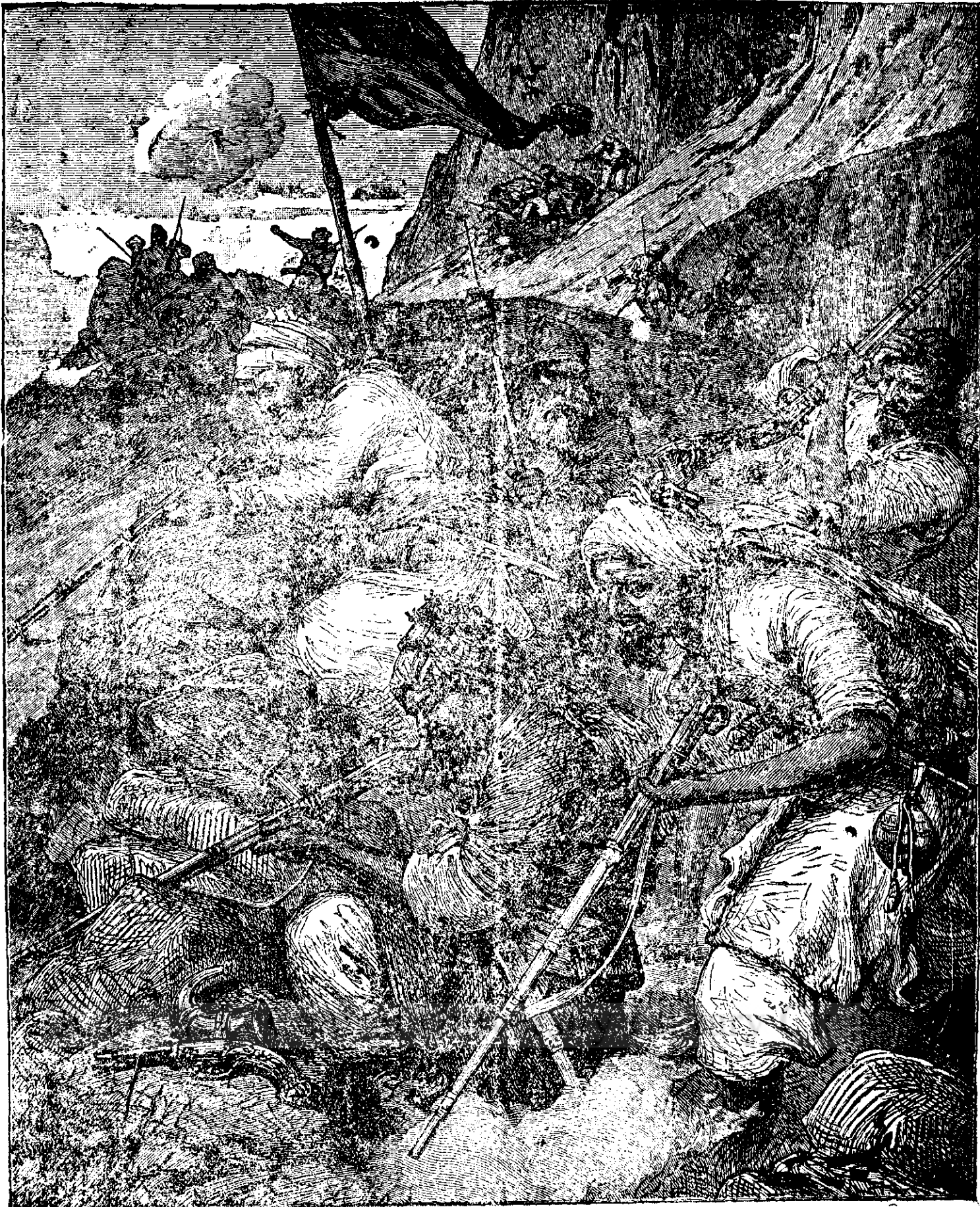
DOAMNA SÎIA.

— Tip. —

La capătul satului Ternovent se vede o brubă mică și joasă, care foarte mare asemănare are cu un gârlieci de pivniță părăsită. Imprejurul căscioarei niște nucii uitați de vremuri își alintă crengile pe coperișul vechiu, care, când vântul începe a sufla mai cu tărie, par'că ar face mătăniț, așa se apleacă încoaci și încolo.

Aci, în căscioara aceasta, locuște Doamna Sîia, căci așa o vom numi.

Sîia este un nume care ascunde pe cel adevărat. Nici că am putut face altminterile, când eroina noastră trăiește încă, și dacă bunul Dumnezeu nu-și va fi pierdut registrul anilor ei, e nădejde că Doamna Sîia o să o ducă multă vreme încă, cu felul

IN BALCANI.

Răsboinicii locuitorii de prin munții Balcani sunt indeobște cunoscuți. Ei cunosc mai ales Turcii, împotriva cărora de veacuri duc lupte crâncene. Dăm mai sus o luptă din strimtoriile munților Balcani. Apărați de stâncile uriașe, creștinii adesea septamăni de zile țin pe loc armata turcească, înzăcit mai mare la număr ca dinșii.

ei de a cunoaște lumea și de a viețui în trînsa.

Nu era Stia pe vremea răsămirei așa după cum azi se vede. Pe atunci era un bujor de fată, și dulce și vestită prin satele dimprejur.

Toți oamenii cari sîmănau a feciori, mureau după ea, făcîndu-se roată în jurul ei. O iubiau, fiindcă era cu neputință de a nu o iubi. Las' că avea acea frăgezime copilărească atât de nepretuită în podoaba unei femei, dar' apoi toate mișcările ei, talia, vioșia, căutătura, glasul ei, ba avea ceva mai mult, un aer de sălbătăcune încântătoare, ce o asemăna cu o căprioară sprintenă, în momentul când o simte vîntătorul în codru.

Părul îi era negru stîl, ca peana corbului și îl purta împletit în coșite împodobite cu bănuși de argint și cu floricele. La gât purta o salbă de mărgele roșii și albe, care îi săltau pe stînul rotund. Se purta bine și cochet și îi sta bine cu iia albă cusută cu alțițe și bibiluri de fir de mătăasă pe la umăr și pe la gât. Fața îi era albastră, trupul mlădios ca o trestie și tras prin inel. Mai pune apoi o inimă tocmai gata de a da ascultare șoaptei lui Miron, cel

mai frumos și mai chipeș fecior din Tîrnoveni, pe care altor fete din sat îi-ar fi plăcut să și-l aibă de bărbat.

Miron și cu Stia se iubeau cu foc, și-ți părea că anume sunt făcuți unul pentru altul, și ai fi dat mult ca să-ți schimbi dinlăuntru cu al lor, cu fericirea ce stăpânea inimile lor iubitoare.

Urșta însă desbină ceea ce inima unește, frînge ce jurămintul leagă, îngroapă ce nădejdea naște. Este un adevăr trist și Stiei dat i-a fost să se încredințeze de adevărul acesta.

Miron fu luat de lângă puișorul Stia, spre mai marea amărăciune a amîndurora, fu dus în răsboiu, pentru a nu se mai întoarce nicî odată.

Pacea, își luase sborul din inima Stiei și a lăsat acolo un gol, pe care toate durerile năcasurile ce au venit, nu l'au putut umplea. . . .

Astăzi nimic din cele de demult. Total s'a stîns, numai amintirea lui Miron mai vine din când în când să-i tulbure gândurile, ce o inundă cu grămada. Multe nevoi și multe smăcînări au căzut pe capul doamnei Stia și numai liniște n'a avut inima ei.

Pe fruntea ei a început să ningă. Seofălcită și slabă ca o suveică, e galbină și tristă și închisă ca o călugăriță. Părul și-l poartă desfăcut acuma și îi cade pe umere ca doue caiere de lână albă, în care tinereta din vremuri mai uitase câteva fire negre, rătăcite ici-colo. Pe cap poartă o mică cărpă neagră, singurul martor al îndelungatei ei iubiri. Ochiul și-au pierdut vioiciunea de odinioară, acuma's sticloși și un ochiu pătrunzător ar descoperi în adîncul inimei acestei femei o sumă de patimi rele, așa că l'ar face să i fie frică să înopteze cu dînsa în casă.

Nasul i-s'a încovoiat foarte și iasă puternic din obrazul uscat și plin de creșuri. Gura ei mică și adunată, mai are vre-o câțiva dinți, cari se arată foarte de treabă în cele trei prînzuri de peste zi, când mănăcă cu evlavie bucatele, mai ales cele de post.

De te încumeți a o cerceta în raionul ei, încă din curte vei auzi rezunînd glasul ei cavernos, ca dintr'o groapă o vei auzi vorbind singură, lucru ce-l face totdeauna când mintea ei e plină de afaceri importante, aruncînd din când în când câte un crîmpeiu mai zdravon din gîndul fără socoteală ce o stăpînește.

Inchisă între cei patru pereți ai odăii, cu o singură bună prietenă: siguranța, stă nemîșcată și amorțită de suferință, grămădită și pitulată la gura sobei, privind flacăra focului care vorbește atât de mult omului nenorocit, ori apoi își așterne ochii către uliță, și-și alcătuește și ea judecăți despre trecătorii în sus și în jos.

Pe masa joasă, cu trei picioare, are o lampă a cărei feștilă răspîndește mai mult fum decît lumină, pornindu-se astfel un aer stricat și neprimenit, de nu-ți poți trage sufletul. Pe perețele din dosul lămpii zărește omul o icoană vechiă, pe care e înfățișat cu asprul condeiu al unui sugrav vechiu, chipul Maicii Preceste, desemnat în toate colțurile.

Nu vreau să fiu așa de nepoliticos pentru a amînuți descrierea vechiului mobilier al persoanei proprietărese. Un lucru nu pot tăinuși — Doamna Stia e sulemenită.

Ea, se vede, că a uitat numărul anilor ce i-s'au scurs pe sub picioare și se crede încă tînră. Obiceiul acesta d'a-se sulemenii și la însuși încă cu ani mai înainte, cu țel, ca, vezi doamne, să se scurgă ochii feciorilor după dînsa. Acum chiar de ar voi să se desbrace de el, nu poate, i-a intrat în sânge, a devenit obiceiul fire.

Pentru a face cunoscute produsele noastre literare și Maghiarilor, la anul 1884 a tradus după Carmen Sylva una din acele lucrări de artă ale Reginei-poete care poartă titlul „Jehova”. Traducerea excelentă a fost foarte bine primită din partea Maghiarilor.

A mai scris apoi și un manual de retorică pentru elevii seminariilor, ear' „Academia română”, cel mai înalt așezământ cultural, l'a ales de membru corespondent al ei. Alegerea s'a făcut în sesiunea de la 1880.

Devenind vacant vicariatul Orăziilor, sinodul eparchial l'a ales cu faclamație de vicar al Orăziilor. A fost ales și deputat în parlament, unde toți străinii s'au închinat vastelor sale cunoștințe.

Om crescut și trăit în necazuri, Părintele Goldiș a fost și este un călduros sprijinitor al tuturor întreprinderilor bune. Studențimea săracă totdeauna i a fost dragă și câtă vreme a fost în Arad susținea din al său mai mulți tineri pedagogi.

Acestea sunt datele mai însemnate din viața Părintelui Goldiș, care în sinodul electoral dela 2/14 Maiu a fost ales de Episcop al Aradului.

Dee Dzeu ca mulți ani să conducă naia bisericeii și să poată lucra pentru binele poporului al cărui fiu este.

DE PE MURĚȘ.

Din prigonirile poporului român.

„Boeril s'au adunat împreună asupra Domnului și Unului lui.”

Pe când cântau în sfânta biserică creștină română, duiosase și frumoasele cântări ale sfințelor patimi a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos, adică în Jouia cea Mare, pe atunci vestitul (în fapte rele) *Osukai Sándor*, gângavul fibiriu al cercului Radna, a conchemat la *Soborșin*, pre toți notarii acestui cerc ca conform poruncii primite de sus să le deie îndrumări cum să spioneze să prindă și răstignească pe aceia, cari cutează a ținea în casele lor iubitul nostru ziar: „*Tribuna Poporului*.”

Tot atunci a scris la răvaș „gângavul” pre toți preoții și învățătorii, precum și pre fruntașii români de pe aici, cari după ce l'au pus la încercare, au văzut, că nu urmează pilda lui Iuda vândătorului; adevărat nu se lapădă de neamul lor, ci-și apără drepturile.

Informațiunile în privința aceasta leau dat aceia: „cari pururea se îndestulesc cu darurile poporului” adevărat notarii. Ei au strigat: „iai, iai restigneștei pe dânși!”

Obrazul presărat cu vâi și cu dealuri și-linge cu alifia vântă și în fiecare dimineață se șterge cu albuș de ou, se aburează cu cărămiză încălzite în foc și stropite cu apă de salcâm și apoi se spală cu apă de pelin. Aceste toate le face acum nu cu gând rău, ferească Dumnezeu, ci numai și numai ca să întindă pielea obrazului și să dispară sbărciturile. Obiceiul vechiu apucat din vremile tinereței.

De obicei Doamna Stia, nu e chiar fericită și aceasta și din pricina banilor, care la ea vin cam cu țrăita, așa că, gurile rele din Târnoveni n'au nici un drept să grăiască vorbe de felul ăstora, că: „baba de Doamnă Stia are o clae de aur îngropată în fundul subpatului.”

La cetit se cam pricepe Doamna Stia, căci d'aceia o poreclesc sătenii „Doamnă.” Pentru o rugare bună, însoțită de un bacșiș, cetește bucurios Psaltirea, pentru ca cutare să se topească da'ncicioarele, ori să-l ajungă blăstămii lui Dumnezeu.

La datul cu bobii încă nu e nepricisută și e stăpână și pe o păreche de cărți soioase de prea multa întrebuintare, pe care vecinic le manevrează în mână. Când vine câte un mușteriu, atunci simulează o modestie vrednică de sfânta Cecilia și-i toarnă

îndată după ce au sosit acasă s'au și pus pe lucru. Au chemat și ei pe slugile lor plecate: birăie plăși și chișbirăe și porunca a-apră le-au dat, că ei să se facă tot ochi și urechi și să știricească nu cumva preoții și învățătorii cetesc „*Tribuna Poporului*” în public, udeacă la popor. Îndată ce vor observa aceasta să le spună că apoi ei vor griji de dâșii.

Au știricit, că cine dintre oamenii din popor în (abonează) „*Tribuna Poporului*”. Pre unii apoi i-au chemat la ei și i-au provocat, că mai mult să nu primească în casele lor această foaie, ba pre alți i-au amenințat chiar și cu pedeapsă de vor mai abona această foaie.

Ce să fie cauza, că această foaie este atât de prigoniță de ei?

Ce alta de cât aceea, că ved că această foaie mai mult de cât ori care altă luptă cu bărbăție pentru drepturile poporului român, și ved mai departe că noi cetind această foie, ne-am luminat mintea și ne-am deschis ochii. Ei aceasta nu o voiesc odată cu capul.

Ei vreau că noi să tăcem în întunec și în necunoștință adevărat: „Ochi să avem și să nu vedem; gură și să nu grăim.”

Se ivește acum întrebarea că ce avem noi să facem?

Noi n'avem să facem altă decât să ne strângem cu toții în jurul acestei prețuite foi și să o sprijinim din toate puterile abonându-o cât mai mulți. Aceasta în adevăr românească foaie din casa nimărui să nu lipsească.

Să nu ne vindem dreptul nostru pentru un păhar de viars, ca așa apoi să putem ajunge cât mai îngrabă la scopul dorit ca apoi veseli să putem cânta frumoasa cântare a Învierii Mântuitorului:

„Eri cu tine, Christoase, m'am îngropat, astăzi mă scol împreună cu tine înviind tu restignitu-m'am cu tine eri însuși mă prea mărește Mântuitorule.”

BCU Cluj / Central University Library

Români harnici.

Multe s'au scris despre locuitorii români din Căpruța, și bune și rele.

Știut este însă, că nu este om fără greșală, și așa dar și Români de aici, fiind și ei oameni, își vor fi având și ei greșalele lor.

Cumcă Români din Căpruța încă sunt oameni harnici și de omenie, aceasta o dovedesc faptele lor.

Ei aproape zilnic își arată iubirea și alipirea lor către sfânta biserică și către școala confesională română.

S ntei bisericeii de aici i-au făcut și în anul acesta mai multe dăruiri, ear la școală

niște minciuni groșnice, ce trebuie să aibă pretenția de adevăruri, pe care apoi fata îngândurată și feciorul credul trebuie să le ia de bani buni, căci ori cum, Doamna Stia nu e „ori și cine” ci e „cineva”, vestită în ținutul întreg. Tot pentru „trecearea de vreme” mai și descântă ori pune ulcica la cutare și cutare, ca să se prăpădească de dorul cutărei fete.

Așa e firea ei, face și desface, leagă și desleagă; inca-i dacă n'a avut parte de o viață bună, cel puțin să mai facă vr'o îndemână unuia sau alteia..

În vileag, pe stradă, nu prea iasă, e mâncată de ea ca de alte-alea. Dar apoi și când iasă și o mai și pică cineva cu câte o vorbă sarcastică, apoi să te ții pârleo, că aleargă dela un capăt al străzii pân' la celalalt, lăsând în urmă o droaie de vorbe de zeu nu-i cade neted aceluia, care se dă în părta vorbeli cu domnia ei; că mi-l învârtește și mi-l sucește cu vorba de cuget și prăpădăul lui Dumnezeu.

„Mai bine flământ, decât sătul cu ea n'casă”, șoptește câte unul mai nedus la biserică și îi șoptește așa încet, ca să audă toți. „Las-o n'pace adaogă altul acea nu-i femeie, ci-i carne cu ochi. N'o vezi cătu-i de

fiind șura în o stare slabă s'a făcut o șură nouă cu toate supraedificatele de lipsă, cari toate prețuesc preste 300 fl. v. a.

Afară de acestea s'a mai mărit și salariul învățătoresc, ce e drept cu o sumă mică de bani, dar e destul și aceasta dela niște oameni săraci cum sunt Români de aici.

S'au făcut ele și alte lucruri bune în comuna noastră, și de va ajuta Dumnezeu se vor mai face și altele căci mulțumită lui Dumnezeu, avem conducători buni și mai avem și fruntași care ar face fală ori cărei comune. Între acestia locul de frunte îl ocupă harnicul și deșteptul pădurar erarial *Ioan Căprucean*, care ca locuitor bastinaș al comunei mult bine a făcut bisericeii și școlii române de aici, premergând cu pilde de fapte bune conlocuitorilor săi.

Ne pare rău, că în unul din numerii trecuți ai acestei prețuite foi acest iubit fruntaș al comunei noastre a fost atăcat pe nedreptul, de bună samă de un rău voitor al său.

O mare bucurie este pentru noi și aceea că și a eia dintre noi, care se smintiseră puțin, earăși sau întors la calea cea adevărată și acum toți împreună lucrăm la binele și înaintarea noastră.

Cele rele,
Să se spele;
Cele bune,
Să se-adune.

Căpruța, la 25 April, 1899.

Mureșanul.

Chestiuni bisericești.

Din protopresbiteratul Vêrșetului.

(Continuare din nrul 17, duplu)

Se vede că dl corespondent nu știe, ori mai corect zis, nu vrea să știe, că regulamentul pentru parochii e dător de măsură când e vorba de înființarea parochiilor.

Cum stăm cu parochia din Vêrșet? În orașul acesta sunt două sute șeptezeci și câteva de suflete române, venite din alte părți, prin urmare nepărtașe la averea bisericeii sârbe și avizate la propriile lor mijloace, când e vorba de înființarea unei parochii române.

Numărul acesta pe suflete îl dau familiile de avocat române, puținii meseriași români și patru bande de muzicanți veniți

cheutoare? Și mai și rîde pe deasupra, de o năcăjește pe biata Stia de l-ar face teacă de pământ, dacă puterea i-ar fi în raport cu voința.

Așa apoi lasă o droaie de vorbe, care de care mai sfărăitoare, ce curg ea dintr'un isvor și pe deasupra mândru declamate, de să te fi ferit sfântulețul.

Cel mai bătrân s'au mai dat cu hainele ei cele „acre”, dar tinerii mai ales nu-i dau pace și-i amărăsc viața. Femeilor din sat încă le ar plăcea de ea, numai laptele vacilor de nu li l-ar lua. Căci așa zic târnoveni, de cade trîndină, numai Doamna Stia e de vină, ea a dorit-o și a cerut-o dela Cel de sus; de se îmbolnăvește cutare-va numai baba Stia l'a obrocit; de l'apucă pe popa cărcel sau pe altcineva, numai baba, cu ale ei meșteșuguri i-a rescolit. Așa e crezania oamenilor din Târnoveni și baba Stia e silită să tacă și să-și vadă de ale ei treboare, mângându-se cu vorba: „Gura lumii nimenea nu-o poate astupa, decât numai negrul pământ!”

Emanuil Măglașiu.

din Zabuca, cărora lipsindu-le condițiunile de traiu, mâne, poimâne, pot părăsi Vêrșetul.

Și multe din aceste familii nu sunt pur române. Spre exemplu servească o familie, în carea bărbatul e român, ear' soția pedagogă sârbă, aplicată ca învățătoare activă la școlile confesionale sârbești din loc.

Dar ori cum ar fi românii din Vêrșet, sunt ai noștri și biserica română trebuie să țină cont de ei.

A și făcut aceasta biserica română în-cuviințând înființarea unei parochii române din Vêrșet sub condițiunea să dea proiectatul cvartir gratuit și 300 fl v. a. la an.

Această dispusețiune o numește dl corespondent condițiune pusă românilor din Vêrșet ca să se disguste de cauză.

Auzi înțelepciune! Români din Vêrșet se disgustă din cauza, că li-se cere ceva, de sine înțeles: să-și susțină parochia! Dar cine să facă aceasta dacă nu ei? Diecesa ori protopopiatul? Dl corespondent ar trebui se știe cel puțin atâta, că parochiile trebuie să susțină și-și susțin diecesa, iar nu întors diecesa parochiile.

În loc de a îndemna pe Români din Vêrșet să ceară aflierea lor la atare parochie din apropiere, dacă nu au mijloace de ajuns pentru susținerea unei parochii matre, dl corespondent debutează în publicitate cu câte verzi și uscate.

Că românii din Vêrșet ar fi disgustați din cauza condițiunei de mai sus, nu știu. Atâta știu, că unul din triumviratul dlui corespondent e cam rău năcăjit pentru-că nu prea reiese cu planurile sale. Și cum să nu fie bietul om năcăjit, mă rog, când petițiunea pentru înființarea parochiei române în Vêrșet bărbății de valoare științifici și materială de acolo nu au subscris-o, văzând că întrinsa sunt subscrisi d'a valma greco-orientali, catolici, greco-catolici, ba chiar și extranci, ear' Consistorul îi pune condițiunea de mai sus? Cu r să nu fie năcăjit foc, bietul om, când nu poate reuși să-și facă pretenul lacă nu protopop, cel puțin preot în Vêrșet, căci la postul de director al „Luceafărului” calea îi stă închisă, ear' în comuna sa natală brânza începe a se strica?

În orașul Panciova parochia română încă nu este înființată deși împrejurările sunt mai favorabile și dl protopop Trifon Miclea lucră cu încordare la adunarea mijloacelor necesare spre acest scop. Inteligența română de acolo, precum și cea din tract, desigur încă dorește înființarea acestei parochii. Dar oamenii țin cont de împrejurări și nu voesc să forțeze lucrul, nu voesc să înființeze astăzi o parochie română acolo pentru-ca mâne să închidă ușa capelei.

De ce nu învinește dl corespondent, cu colegii sei din triumvirat Consistorul diecesan și pentru această întrelăsare?

Cred că simplu din cauza, că în protopopiatul Panciovei, părintele protopop Trifon Miclea, har Domnului, e viguro, până când la Vêrșet este un protopopiat vacant.

Afirmarea dlui corespondent că în domnul repausat George de Mocsony ar fi voit să dăruiască casa sa din Vêrșet pe sama capelei române, abia cred să fie adevărată, căci dacă avea asemenea intențiune, o făcea de sigur.

3. Mă învinește dl corespondent că aș fi luat asupra-mi înființarea parochiei române din Dobrița pentru diurne grase.

Dacă nu mă înșel dl corespondent nu locuește deperte de senatul bisericesc, și de cel episcopesc din Caransebeș. Poate să se înformeze deci la locul cel mai competent, dacă cele ce le voui spune mai la vale sunt adevărate ori nu?

Eu asigur pe onoratul public cetitor, că nici înființarea parochiei române din Mărgărita-mare, nici pentru cea din Dobrița nu am cerut, nici nu am primit diurne, ori

spec de călătorie, ci le-am purtat toate din sârăcia mea. Și nu sunt puține spesele, ce le-am avut și le voi mai avea cu Dobrița! Aceasta altcum o știe V. Consistor diocesan, părintele protopop Miclea și frațele Nicolae Popoviciu, preot în Alibunar.

Și pentru jertfele aduse de mine pe altarul bisericii române să fiu învinuit de lăcomie!

Mirde-ai că dl corespondent, și încă unul din triumvirat, poartă reverență? Înainte deci d-lei! Numai înainte, căci altcum ne întrec Săbii!

Ma! este simț omenesc în d-ta, d-le corespondent, și în conștiință de principii at-ă-tale, când nu vă temeți de D-zeu să scrieți prin ziare astfel de scornituri scâr-banoase?

1. Mi-se impută că în parochia de clasa primă din Srediștea mică am ales de capelan pe ginerile meu Petru Șepetan, care posedă calificațiune numai pentru parochii de clasa a doua.

Da! Parochia din Srediștea-mică este clasificată de parochie de frunte. Dar' știți cât de mare este parochia aceasta? Constă din 145. zie una sută patruzeci și cinci de numere de casă, cu aproape șase sute de suflete locuitori, dintre cari mai bine de jumătate sunt simplii zileri. Ear' sesiunea parochială aduce în cai mai roditori și mult șapte măști m. trice de grâu după juger!

Măse deci o crimă înfrorătoare că într-o astfel de parochie s'a așezat un capelan cu calificațiune numai pentru parochii de clasa a doua!

5. Că eu aș fi mijlocit ca parochia de clasa primă din Rătișor să o declare sinodul eparchial de parochie de a doua clasă este un neadevăr sfruntat și mă mir cum dl corespondent a avut cutezanța să ese în publicitate cu o aserțiune, carea lovește direct în reputațiunea Sinodului eparchial. Această venerabilă adunare, constătătoare din bărbați cei mai distinși ai bisericii noastre, se lasă condusă de interesele personale ale preotului din Srediștea mică! Frumoase lucruri! Nu suntem departe de Săbii! Numai înainte d lor!

Dar' înainte de a pleca ean' spuneți-mi, nu v'a comunicat chiar autorul petițiunii subșternute Consistorului pentru scărișarea clasei parochiei din Cestiune, că eu nu am fost de fel amestecat în această treabă? În fața mea cel puțin a susținut că vi-a spus o.

Și mai sfruntat neadevăr spune dl corespondent când susține că eu am esoperat clasificarea de nou a acestei parochii, numai ca să pot așeza într-nsa pe ginerile meu Șepetan.

Adevărul este că împrejurări locale de o importanță deosebită a îndemnat pe V. Consistor, să creeze acest post de capelan lângă preotul Ilie Luchiciu din Rătișor din propria inițiativă.

Altcum dl corespondent putea să se convingă ușor despre starea lucrului, căci precum dau cu socoteala numai câți-va pași și despart de resortul senatului bisericesc din Caransebeș. Dar așa ceva nu i-se împărea, că i-s'ar fi luat ocaziunea de a se folosi de cărbunele stins.

Că ginerile meu a competat la capelania din Rătișor e adevărat, însă numai foarte târziu la insistința frun-tărilor din aceea comună; că a pierdut la alegere își are cauza sa care însă nu poate fi divulgată din considerațiune de o ordine mai înaltă.

Zice mai departe dl corespondent, că consistorul din Caransebeș a dat ginerelui meu permisuniunea de a recurge la capelania din Rătișor cu violarea regulamentului pentru parochii. Eu așa cred că și un teolog din cursul al treilea din Caransebeș cunoaște sfâncatul al cincelea al §-lui 20 din acest regulament. Și numai dl corespondent să nu cunoască dispozițiunile cuprinse în trăn-sul, pe cari ar trebui să le aibă în degete.

Atâta pentru astădată. Mai târziu mai multe. Dar și din cele espuse până aci onoratul public cetitor s'a putut convinge că dl corespondent ori că nu a avut cunoștință exactă despre cele ce a scris și atunci i-se poate imputa cu drept cuvânt superficialitate; ori a avut cunoștință despre cele criticate de dsa și ca să-și ajungă scopul le-a denaturat și în acest cas nu merită ca omul să stea de vorbă cu d-sa.

Srediștea mică 6 Aprilie 1899.

Mihailu Julia
adm. protop.

Din public.

Reuniunea învățătorilor români de la școlile populare confesionale ortodoxe din protopopiatele aradane I—VII.

Despărțământul protopopese Boroș-Incu.

CONVOCARE.

Reuniunea cercuică a învățătorilor de la școlile confesionale populare române gr.-or. din inspectoratul Boroș Ineu; — își va ține adunarea de primăvară la 11/23 Maiu a. e. în opidul Boroș Ineu, — la care prin această sunt invitați și rugați a participa toți binevoitorii și spriginitorii școlicii și învățământului popular român, — pe lângă următoarea:

Programă.

1. Chiemarea ducului sfânt.
2. Cuvânt de deschidere.
3. Incassarea sumelor curente și restante.
4. Raportul cassarului.
5. Incassarea taxelor curente și restante.
6. Pronunțare prin conclud, asupra propunerilor emantate de învățătorul Ioșif Mel-dovan în ședința adunării generale trecute.
7. Pronunțare asupra Regulamentului afacerilor interne ale reuniunii și desbaterea aceluia.
8. Propuneri și interpelări.
9. Defigerea locului ținerii procsiniei ședințe.
10. Incheiere.

Se observă că fiecare membru are să aducă cu sine 30 cr. v. a. pentru cununa depusă pe mormântul fostului inspector școlar răposat Ioan Cornea.

Moroda, la 10 Maiu st. n. 1899.

Pentru presidiu:

Petru Costin,
Inv.-notarul reuniunii.

DE LA SATE.

Cu adevărat creștini.

Geomal, în 28 Aprilie 1899.

În întreg tractul Alba-Julia nu cred să se afle vre-un creștin cu mai mare dragoste către casa lui D-zeu, ca economul *Jacob Danca* cu soția sa *Ana* din Geomal.

Prin darurile ce le-au făcut acești creștini bisericii din jur, s'au dovedit că sunt adeverați creștini, cari iubesc podoaba casei lui D-zeu. Dintre multele dăruiri ce le-au făcut bisericii, cele mai însemnate sunt:

Au dăruit pentru biserica din Geomal vre-o 13 jug. pământ.

Pentru biserica cea nouă din Geoagiul de sus acum de curând au dăruit un agru și o pădure în preț de aproape 200 fl. v. a.

Pentru biserica din Geomal a cumpărat un rând de vestminte preoțești cu 120 fl., Alte două rânduri cu 135 fl.

Tot pentru aceea biserica un alt rând de vestminte cu 95 fl.

Au mai cumpărat trei prapori cu 58 fl.

Două sfetnice de argint și o cruce aurită la olăit cu 75 fl. v. a.

Pentru biserica din Geoagiul de sus un rând de vestminte preoțești și alte două patrafire cu 84 fl. v. a.

La bis. din Gârbova de sus un rând de vestminte cu 54 fl. v. a.

La biserica din Runeiu un rând de vestminte negre cu 48 fl.

Pentru cumpărarea unui rând de vestminte preoțești pentru o bis. a dat unui domn 50 fl. După cum cred vestmintele nici astăzi nu le-a cumpărat. Nu e timpul și locul ca pe acel domn să-l amintesc cu numele.

Câte jertfe și câte slujbe au plătit acești evlavioși creștini, pela bisericile din jur; ba până și pela mănăstiri-le din România, după cum spun nu le mai ția minte.

Dumnezeu să lungească firul vieții acestor doi creștini de model, ca să mai poată face fapte neperitoate pentru sufletele lor și să-i învrednicească împărăției cerești pre carea acești creștini o prețuesc mai mult de cât buațățile pământestești.

Correspondentul.

Societate de consum. Preoți și dascăli harnici. Să cumpărăm dela Români.

Ciclova montană, 15 Maiu.

Bravi! noștri conducători d. preot *Petru Popovici* împreună cu d-nii învățători *Alexandru Frîncu* și *Vasilie Jian* au hotărât a-se înființa în comuna noastră o societate de consum pe acții.

Societatea se va înființa cu 400 acții à 25 fl. ceea ce ne va da un capital de 10.000 fl., un capital destul de mare pentru comuna noastră.

Cu mare bucurie am primit această știre în ziua de sfintele Pași, când după sfârșitul sfintei Liturghii ne-au înștiințat d. preot *Petru Popovici* în sfânta noastră biserică despre hotărârea bravilor noștri conducători. Sănătate și putere să le dea D-zeu ca să poată înființa și a duce în deplinire această societate de consum și spre lauda domniei lor va fi.

Iar fraților și conlocuitorilor mei cicloveni le zic să îmbrățișeze societatea și să cumpere acții, căci numai spre binele nostru se înființează și vom putea și noi cumpăra lucrurile de consumat, mai bune, mai curate și mai estine și nu vom fi siliți a alerga pela Oravița pentru ori și ce lucru și nu numai că vom cumpăra mai bun și mai lesne, dar și venitul sau dobânda ce va fi iară între noi se va împărți. Căci vedeți d-voastră, fraților Cicloveni, că noi îmbogățim străini și ce lipsă ar fi ca noi să-i îmbogățim pe ei, poate rămânea noaue această dobândă?

Și nu-i destul că îi îmbogățim dar dacă un oare care om nu a putut plăti la vreme acelor străini, ei au pus să li se plătească camătă mare, după cum aud, după banilor și știți bine și e cunoscut la toți căți oameni au fost trași la judecată de acei străini până și pela tribunalul din Biserica-albă au ajuns; și știți foarte bine câte case și averi ale Ciclovenilor le-au vindut la toabă acesti streini. Pentru ce ar fi de lipsă așa ceva putând noi să ne ajutăm cu o societate de consum și dacă noi vom avea societatea noastră de consum, nu se va mai întâmpla acele judecăți și vinzări de avere pentru acea ascultați sfatul bunilor noștri conducători și cumpărați acții care câte poate ca să putem înființa societatea de consum.

Să ne adunăm toți pre lângă bravi! noștri conducători și cu puteri unite să lucrăm căci atunci și Dumnezeu ne va ajuta.

Ciclovanul.

Rea purtare.

— Sală de joc. — Preot harnic. — Unul slab. —

Semlac, Aprilie.

La îndemnul preotului nostru *Lazar Adamovici* s'a ridicat în satul nostru o sală de joc.

Țelul ei: să nu mai meargă tinerimea în birturile străinilor, unde se demoralizează,

ci să meargă la sala de joc, unde sunt puși sub necurmată supraveghiere și unde învață să cânte, să joace dansuri curate românești, să învețe reguli de bună purtare.

Sala de joc nu a ridicat-o vr'un birtaș sau vr'un bogătan, ci a zidit-o însași biserica.

Sfântirea ei s'a făcut în ziua de sfintele Rosalii, luând întreg poporul parte. Durere că nu am văzut și pe preotul *Dimitrie Ganea*, nici pe cumnatul seu *Lazar Ionescu*, cărora nu le-a venit la socoteală ridicarea salei.

Dl părinte *Ganea* nici n'a voit să asculte predica frumoasă a dlui părinte *Adamovici*, ba s'a încumetat chiar să-l și defaime pentru fapta d-sale frumoasă și pentru interesul ce-l arată față de creșterea morală a tineretului.

În răstimp de un an, sala de joc a adus un venit de 600 fl și de acum lucolo și mai mare va fi venitul ei. Afară de aceasta sala o putem folosi pentru tot soiul de adunări.

Aceasta însă nu-i place dlui părinte *Ganea*, care și acum îndeamnă poporul ca să nu se ducă la sala de joc a bisericii, care așa venite frumoase aduce și care atât de mult ajută la suportarea cheltuelilor culturale.

Rugăm pe dl părinte *Ganea*, ca să nu mai abată poporul semlăcan de la bunele-i porniri, împingându-l astfel la cărfumele străinilor și rugăm și pe alți săteni români, ca să-și facă astfel de sale de joc, care dacă s'ridicate de biserică, aduc așa de însemnate venit.

Trei semlăcani.

Felurimi.

Un telescop uriaș Un telescop va fi expus la 1900 la Paris, care va face să ne pară că vedem luna la depărtare numai de un metru. Distanța ce ne va separa de fapt de imagina satelitului nostru, cu ajutorul acestui telescop, nu va fi un metru, ci de o sută de kilometri, distanță infimă, când ținem seamă de spațiile incomensurabile, de dimensiunile enorme ale plantelor pe cari ochiul astronomului cearcă a le explora. Pentru a se ajunge la acest rezultat s'a întrebuintat siderostatul lui Foucauld, provăzut cu o lunetă, a cărei distanță focală e de 60 de metri. Siderostatul se compune dintr'un picior de tuciu, care suportă o oglindă; oglinda aceasta e mobilă și se mișcă printr'un sistem de orolgerie, care permite a urmări evoluția astrelor. În chipul acesta luneta rămâne nemișcată și aceasta e un punct capital. Căci alt fel cine ar putea face să se miște în toate direcțiunile, enorma lunetă de 21.000 chilograme. Oglinda aceasta e o adevărată minune. Ea a fost turnată la *Jaumont*, cu precauțiune infinite, și topirea imensei mase de sticlă a necesitat un cuptor special. Și câtă grijă nu s'a avut la poleirea oglinzei! Aceasta e munca cea mai delicată ce se poate închipui, căci totul depinde de frumusețea suprafeței reflectoare. Cu ajutorul lunetei acestei uriașe se pot fotografia vederi din lună, căci ea mărește de 10.000 de ori mai mult ca telescoapele actuale.

BIBLIOGRAFIE

Bibliografie. A apărut nrul 9 din „Foiaș Pedagogică” cu următorul cuprins: Disciplina, cu devotamentul și iubirea în serviciul educațiunii (Urmare), de *Ioan Dariu*. — Modele de lecțiuni: „Lacomul” din lectură pentru clasa I. de *Serafim Ionescu*, de *V. Costăchescu*. — Informațiuni: Raportul consistoriului ca senat școlar. — Felurimi.

NOUȚĂȚI

Arad, 19 Maiu n. 1899.

In numărul de mâne începem publicarea unei serii de articole datorite amicalului nostru Ioan Slavici.

In temniță. Publicul românesc o să aibă încă în memorie cazul dela Curtici când cu sârbarea „mileniului.” Patrioții în frunte cu „Severul Taichi” Bocșan faceau mare paradă pe străzi. Românii li întimpinau cu strigăte de „Să trăiască România.” Intre contra demonstranții se afla și sârmanul meseriaș *Demetriu Palcu*, pe care pentru această nevinovată însuflețire mâne-zi îl și deținură la arătarea „Severului Taichi”. Azi șede sârmanul om judecat la trei luni prinsoare de stat în temnița din Szege-din, ear nefericita lui familie suferă cele mai mari neajunsuri, neavând nici pânea de toate zilele în casă. „Severul Taichi” a ajuns d'atunci la oficiul cu plată bună oare; cugetă la familia nefericită?..

Răsturnarea unui neadevăr. Ni se trimet următoarele rânduri cărora cu plăcere le dăm loc: În n-rul de Marti al „*G. Transilvaniei*” un „ortodox” mă învinuiește că eu aș fi dirijat „scandalul” de pe coridorul seminarului, sub decursul actului alegerii de episcop, prin „argați” adunați acolo. Constat că acolo — ceea-ce toată lumea a văzut — a fost adunat un public inteligent: advocați, medici, preoți, funcționari, învățători și țărani de frunte, veniți să vadă cu ochii actul înălțător pentru fericirea diecesei noastre. Cum putea nelușemnată mea persoană dirigia un asemenea public inteligent, toți atâția bărbați de mare valoare și de însemnat rol în viața noastră bisericească?

Ca minciuna „ortodoxului” să se reducă la adeverata ei valoare, mă provoc la martorii: dñi Dr. G. Vuia, Dr. A. Demian și Nic. Prostean, advocat din Lugoj, în societatea cărora am petrecut în grădina seminarului sub decursul alegerii. Cât privește pe contabilul dl. G. Purcariu, este lucru cunoscut, că D-sa la dispoziția înalt-preasfinției Sale metropolitului a păzit ordinea, ear' pentru suprimarea însuflețirii și a manifestării acesteia pentru cauza sfântă n'a avut nici o înviațiune. D-le fals relator, și „ortodoxia” a-i luat-o în arândă?

Ioan Ștefănuț, archivar consistorial.

0 palmă. În ședința de ieri a consiliului comunal din Brașov Ungurii *Zakariás* și *Moor* au cerut ca limba ungurească să fie limbă protocolară. Dñi Dr. *Lurtz* și Dr. *A. Murășanu* au combătut propunerea, care s'a și răspins cu 67 voturi contra 24.

Nouă tovărășie de unghurisare. În comitatul Brașovului s'a întemeiat o reuniune de unghurisare, care mai întâiu să indemne pe cei cu nume „streine” să-și ia maghiare și mai apoi să-și maghiarizeze de tot. Cei ce au întemeiat acea reuniune au uitat, se vede că comitatul Brașovului nu e în marginea dinspre apus ori nord a țării ci în granița dinspre răsărit, unde cu greu va succede desnaționalizarea.

Pe fiecare zi o minciună în numărul de ieri „Arad és Vidéke” a scris o minciună despre primul nostru redactor Russu Șirianu. În cel de azi scrie despre d. Mangra, despre care zice că vrea să-și pună candidatura în cercul Ceichi pentru alege deputat în Dietă. Ca ac al partidului național, d. Mang pune candidatura!

Magazin de lăpterie în lucrarea sibiienilor ca să

părtași vnzătorii de lapte pentru Constantinopol a fost încoronată de succes. Din Sibiu s'a dus în frunte cu viceșpanul *Reisenberger* o deputațiune la ministrul *Daranyi*. Acesta s'a declarat învoit ca magasia centrală să se ridice în Sibiu. Economii români din acel comitat vor ajunge deci la un însemnat isvor de venit.

„Si răi și... proști. După-ce și-au exhaustat împotriva-ne întreg arsenalul de insulte și calomni dăianiste, cei dela foaia „acreditată” își umplu coloanele cu lucruri cărîd și găinele de densi; astfel în numărul de ieri publică două corespondențe (din Arad și Oradia) în cari între altele să zice (despre noi, că cu prilejul alegerii de episcop: „In Otetul „Vas” s'a instalat telefon secret, ca să aște ce se vorbește între deputații sinodali”... Am avut o bună zi în redacție văzând că deșteptii bărbați dela „cârma națională” (sârmană cârmă!) s'au lăsat să fie păcăliți până și cu absurdități ca telefonul secret”... Ce s'a întâmplat adică? Cu prilejul frământărilor pentru alegere, un protopop glumeț d'al nostri petrecând cu niște vâstare de ale „neamurilor”, ca să și bată joc de ei, a scos vorba cu telefonul secret. D'o proverbială prostie, eata, odrașla nu numai s'a lăsat păcălită, dar i-a mai făcut de ris și pe deșteptii dela Sibiu, pentru-că întreaga istorie cu „telefonul secret” nouă respectivul protopop ne-o spusese încă Duminecă, făcându-ne să ridem cu poftă. E trist însă, când între ziariștii români se gă-esc găgăuți atât de mari, în cât iau în serios, ba fac arme de luptă din păcălitura a căror jertfă ridicole au ajuns...

Acționarii fabricii de vagoane din loc au ținut ieri adunare generală au hotărât ridicarea capitalului social de la 1500.000 3 milioane.

Catedrala din Sibiu. Se știe că archidieceasa are un fond de vre-o 200.000 fl. pentru edificarea catedralei. Înalt-preasfinția Sa metropolitul *Ioan Mețianu* a însărcinat pe inginerul și deputatul sinodal din *Arad* *Paul Rozvan* cu facerea planului, pentru care s'a și exprimat Consistorul archidieceșan. Sinodul însă n'a primit nici acest plan nici altul din lași ei a îndrumat de nou consistorul să se țină de conculul Sinodal anterior prin care e ordonată publicarea de concurs pentru plan. Astfel edificarea catedralei din Sibiu se mai amână pe un an.

Avis doritorilor d'a cumpăra acții. Cu iscălitura preotului *Lucian Secoșian* *Vasilie Bunda* și *Axentie Bălan* proprietarii din *T. Cubin* (*Temes Kubin*) s'a trimis un apel în care se invită publicul român să subscrie acții dela banca „*Dunăreana*” ce se va înființa acolo cu un capital de fundație de 50.000 fl. Prospecte sunt depuse pe la bănci. Până acum s'au asigurat deja peste 20.000 fl. numai din *Cubin* și jur. Indemnăm și noi pe cititorii cu stare ca să-și cumpere acții dela această bancă, care are în *Cubin* un foarte bun teren de lucru.

Goană împotriva gheșeftarilor. Ovreilor diu Rusia nu le-ar strica măcar numai pe jumătate din fericirea celor din Ungaria. Din orașul *Nicolajev* se telegrafează adevă, că populația creștină a orașului, 70.000 s'a sculat cu putere împotriva celor 30.000 Ovrei, care infectează aierul din acel oraș și sărăcesc și înșală pe „goii” creștini. Vre-o câteva case ovreiești au fost demolate, la altele s'au spart ferestrele, vre o 20 Ovrei au fost alungați cu pietri, ear' în cimitirul ovreesc de asemeni s'au răsturnat pietrele monumentale. Ovreii din *Nicolajev* se plâng acum în toate părțile fără dacă lua în socotință că același lucru pe care l'au săvârșit Rușii din *Nicolajev* l'au făcut și perefunații din *Oradea*, *Arad*, *Boroș-Inșu*, spărgând ferestri și blăstămând bisericile românești.

Târgul de țară din Năsăud din 27 viu s'a mutat pre 31 Maiu a. c. și 29 și 30 Maiu va fi târgul de vite.

Neerolog. Se aduce la cunoștința tuturor rudenilor prietiniilor și cunoșcăților, că iubitul nostru soțiu, tată, ginere, frate, cumnat *Simeon Morușca*, paroch gr. ort. în *Buru* a reposat în Domnul în 1/4 după un morb greu și îndelungat. Osemintele răposatului s'au pus spre vecinică odihnă în 2/4 luând parte la acest act dureros învățătorii și preoții din jur, precum și numeros popor din satele vecine. În veș pomenirea lui!

Buru, 4/4 1899.

Jalnica familie.
Ovrei spioni Cu părere de rău, trebuie să recunoștem, că îndelungă răbdarea noastră atât de îndrăzneți au făcut pe vrășmașii neamului nostru, încât în urma ordinațiilor mai proaspete eșite din cabinetul negru nu numai de autoritățile administrative s'au procurorii regești fără și de jidanii înbui-bați printre noi încă suntem pași de pași spionați și în mod tendențios denunțiați de nepatriați ceia ce să poate vedea și din cazul următor și adică: Din cauza că *Ilie Scurtu*, magistrul de drum și membru în direcțiunea institutului de credit „*Bistrițiana*” și *Ioan Băleț*, tutor public orfanul, ambii din *Bistrița*, Lună adouăzi de Paști au fost la un bal românesc în Prandul *Bărgăului* și poate între pocale au îndrăsnit bieții a se da ca români, au fost denunțiați la pretorul din cercul Iadului și amenințați cu cercetare disciplinară ba cel dântăiu precum se vorbește și cu pensionare.

Și știți cine a fost denunțiantul: un jidan cu numele *Reich Carol*, magistrul de joc care de mai mulți ani trăește aproape numai dela românii din *Năsăud Rodna* veche și *Bărgău* precum și dela cei din *Bistrița*. Fiindcă acest scârboș cas a căusat acestor doi amploei mare năplăcere, românii d'n susnumitele opide li'să atrage atențiunea de a nu mai participa la cursurile de joc ale lui *Reich Carol*, iar pe *Bărgoveni* li facem atenți că dacă știu că balurile lor sunt mai mult de caracter cosmopolit decât românesc, pe noi să ne lese în pace.

Un bărbat și 21 soții. Un musicant cu numele *Peșca* a avut până acum 21 soții. Țiganul, care din *Ungaria* a ajuns în *New-York* a fost osândit la 6 ani închisoare.

MED. UNIV.
Dr. Romulus L. Crăciun
specialist pentru morburii interne și a reluat praxa balneară în **Karlsbad, Alte Wiése „Deutsches Haus”**
Consultațiunii dela 1 Maiu — 15 Octombrie a. c.

A apărut în editura librăriei *C. Sfetea* din *București*, a doua ediție din „*Războiul nostru pentru nealțmăre* povestit pe înțelesul tuturor de *G. Coșbuc* Prețul 95 bani Indemnăm pe toți românii să-și procure această frumoasă descriere a vitejiei armatei românești din ultimul războiu.

Poșta Redacției.
T. Popa, *Forșoara*. Suntem prea ocupați cu alte afaceri, nu putem traduce acea cârticică.
Talpoș. Materialul „*pentru Sinod*” îl primim ca informațiunii, să ne folosim la anume prilej.
Ab. 2060. La întrebarea I răspundem: Chiamă veterinarul; la a doua: poate, dar fără a fi lăsat la jurământ.
Criștor. Numai consistorul are drept și putere a se ocupa de afacerea aceasta în care ziceți că preotul e vinovat. Rău, dacă părintele în loc să-ți răspundă cum trebuie, face batjocură.
C. Cherdu. Broșura se poate cumpăra la noi, prețul 1 coroană.
G. Balan, *C. mare*. Întrebă un advocat de p'acolo, că ar fi prea lung să dăm aci explicație.

Mănăst. Valea Călugăruului. Am publica deja de atâtea ori despre afacerea aceasta, în cât dacă am începe ear', nu mai isprăi vim. Fiți pe pace toți, că Românii și frașunteții și unii și alții.

B. Comloș. Rușine să le fie acelor Români cari umbia pela domni având în frunte pe un *Jidan*. Când caută dreptate, meargă Românii cu preoții ori cu învățătorii în frunte!

S. P. Gurba. Noi zădarnic am publica despre relele ce vi-se fac, ci dacă vă despoaie în așa chip, adunați-vă cu toții și vă apărați, că pe pământul strămoșesc nu e lege care să lase să fie tratați mai rău ca pe vremea iobăgiei.

Dună I. N. Poșiile trimise nu întunesc măsura cuvenită.
Dună I. I. în *S.* S'a dispus trimiterea foaiei.

Repriviri economice.

Prețuri.		18 Maiu.
Grâu:	s'a vëndut cu fl.	9.15—9.38
Săcară:	„ „ „ „	7.10—7.35
Orz:	„ „ „ „	6.—6.27
Ovės:	„ „ „ „	5.70—5.90
Cucuruz (porumb) pe Maiu:	„ „ „ „	4.40—4.45
„ pe Iulie:	„ „ „ „	4.54—4.61

Prețuri cu termn.		
Grâu:	Maiu	8.89—8.90
„	Octombrie	7.90—7.91
Săcară:	Octom.	6.41—6.42
„	Maiu	7.10—7.15
Cucuruz:	pe Maiu	4.51—4.52
„	„ Iulie	4.58—4.59
Ovės:	pe Octom.	5.39—5.41
„	„ Maiu	5.56—5.58

Diverse.		
Făină de grâu:		
No	0	1 2 3 4 5 6 7
fl.	15.	14.40 14. 13.60 13.40 11.80 11. 9.80
	7 și jnm.	8
		6.20 5.80

Făină de săcară:		
No.	00	0 I I I I I I I I I I
fl.	12.60	12.10 11.80 12.20 10.10 860

Tărițe fine fl. 5.— comune fl. —		
Meiu (măl. măr.) Nr.	0	1 2 3 4
		11.50 11.— 10.75 10.25 9.50

Fasole albă s'a vënd. cu fl.	6.50—7.—	100 kl.
boabe rot.	7.25—7.75	„
Linte fără gărgărițe	10.—16.—	„
Maz	31.—33.—	„
Mazere	11.—17.—	„
Semânță de cânepă	—11.50	„
Chim	—28.—	„
Unsoare de porc	52.—	„
Slănină	43.50—46.—	„

Prune	80/85 bucăți bosniece	fl. 12.75
„	95/100	„ 10.50
„	115/120	„ 9.50
„	80/85	„ sârbești „ 12.50
„	95/100	„ „ 9.1/2

Seminte:		
Trifoiu roșu:	„ 98 „	37.—43.—
Incernă: ung.	„ „	40.—43.—
„ ital.	„ 98 „	45.—47.—
In, după calitate	„ „	10.50—11.—
Uleiu de napi	„ „	38.—
Petrolcu american rafinat	fl. 22.50	100 kl
„ rusesc	„ 20.—	„
„ de Orșova	„ 19.—	„
„ de Brașov	„ 18.—	„
Spiri grob pentru rafinat	fl. 16.50—16.75	„
Lână: de vară	„ fl. 90.—	92
„ vânăta	„ 90.—	93
„ albă	„ 108.—	114

Pei lucrute:		
prima Einsatz-Terzen	10—13 Kl	fl. 138.—142
„	14—20	„ 143.—148
„ Zweisatz	20—22	„ 133.—135
„ Dreisatz	22—24	„ 140.—142
„	25—26	„ 143.—145
„	26—30	„ 145.—146
„ de bivoli	28—32	„ 142.—144

Editor: Aurel Popovici-Barciann.
Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Visări,

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—3. G. Coșbuc, Versuri și Proză.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Cântece Bănățene.

Nr. 13. E. Hodoș, Cântece Cătanești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nrele viitoare: Cercetări din Istoria Românilor bănățeni de P. Drăgălină.

Partea I. Istoria Banatului Severin până la pluta dela Mohács.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Părțile au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim. Volumele se plătesc numai după-ce au apărut.* Direcția.

„Moda Ilustrată“. Redacția și administrația: Strada Sărindar Nr. 11 în București.

Apare în fiecare Sâmbătă. A apărut Nr. 7 din 13 Februarie. Odată cu numărul acesta se imparte un supliment gratuit, care reprezintă un tipar croit de foi noi, fără cisătură îndărăt și cu nasturi în părți în mărime naturală.

Cuprinsul acestui număr e variat și interesant atât în ceea ce privește moda cât și partea literară și lucrul de mână. Se continuă publicarea romanului „Oroberta“ de Leon Barracand.

Prețul abonamentului la

„Moda Ilustrată“.

Un an în țară.	Lei 10—	în străinătate.	Lei 13.—
Șase luni	5	6	6.70
Trei luni	3	3	3.50

Avis important

Cererile de abonament trebuie însoțite de un mandat postal sau de valoarea abonamentului în mărfuri postale.

A apărut nrul 27 din „Floare Albastră“ cu următorul sumar:

Pandurul, C. Sandu. Cântec bohem (poesie, St. O. Iosif. Din Corsica, I. Duscian

Cântecul isvorului (poesie). Stn-Petreanul Note din țeară, S. Voinea. Glas de corn (poesie), D. Nanu. Funcționari... (schită. Saffre's ochii tăi (din Heine). I. Neamțu. O carte nouă, Marie Rz. Rubrică veselă Lumpatius. Criminalitate și socialism, Alfred Fouillée Crochiuri din țeară, Snoave Ecouri literare și artistice. etc. etc.

Carte de bucate

A apărut în „Biblioteca noastră“

Poftă bună!

Carte de bucate de Zotti Hodoș atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere, peste 600 de rețete și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și modernă. Această carte să poate întrebuința în orice gospodărie românească. Partea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adică: Supe, Ciorbe, arsiete postate, rosoluri, aspiciuri galantine, fripturi naționale și franțuzești, torte, parfouri înghețate, ceaiuri, licheruri etc. etc.

Prețul 70 cr. plus porto 5 cr. se afla de vinzare la Dna Zotti Hodoș. Caransebeș.

„Revista ilustrată“, în nrul 1 din anul al doilea are următorul bogat sumar:

După legea cea mai înaltă. O istorie de C. E. Franzos, Cântec. Poesie de G. Coșbuc. Ornatele (Odajdele) preoților idolatri. Tipuri de S. P.

Simonu. Când te ved. Poesie de Nițu Din propria ei putere. Novela de G. Simu.

„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vrumuri grele“ este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Mă-nerva“ din Orăștie, edată de d-nii: Iosif Tabăcariu și Ilie Turdășan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

A apărut „Aritmetica generală și specială“ de Teodor Ceonța prof. preparandial. Aritmetica menită preparandiilor (școalelor normale), școalelor comerciale și medii, cum și al tuturor privaților, costă 2 fl.

Cartea plugarilor de Ioan Geogescu costă 25 cr.

Cea dintăiu se poate procura dela Tipografia Diecesană, din Arad, cea de a doua dela Tipografia „Aurora“, din Gherla.

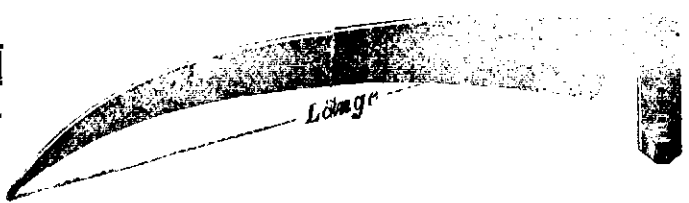
A apărut „LITURGIA sfântului Ioan Crisostom“ de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântări naționale. — Prețul unui exempl. 4 fl pentru preparanzii 2 fl 50 cr. plus 10 cr. porto postal, ear' legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop“.

Carl F. Jicheli, Sibiu

Marca

C. F. J.

Cu garanță pentru fiecare bucată.

Marca

C. F. J.

Cu garanță pentru fiecare bucată

Lungimea	75	80	85	90 c/m
pe bucată	80 cr.	80 cr.	1 fl.	1 fl.

Ori care coasă cumpărată dela mine sub garanță care nu ar corespunde, se primește înapoi, eventual se schimbă, afară dacă coasa a fost bătută (ascuțită) sau întrebuințată.

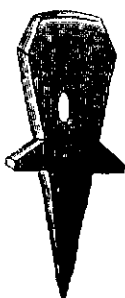
La cumpărarea de 10 coase deodată se dă o bucată gratis.

Într'un pachet de 5 kilo încăp după lungime cam 6—8 bucăți pentru cari e a se plăti porto postal împreună cu frachtu și proviziune de rambursar 27 cr. pentru prima și cr. 42 pentru ori care altă zonă depărtare.

În decursul acestor 10 ani din urmă mi-am câștigat o clientelă constantă ce crește în toate cereurile pentru comanda de coase, astfel că furnizez coase în toate părțile și cea mai mare parte a economilor numai dela mine comandează coasele în fiecare an.

Grese (Cute) pentru ascuțit 327 6—10

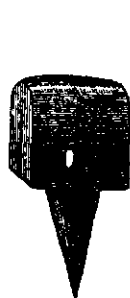
roșii peatră chemică	—	—	08 cr.	netezită peatră fină de Bergamos	—	—	—
neagră vinetie peatră naturală	12 cr.			Marca C. F. J. fl.	—	40	
Marmoră de Bavaria	—	—	25 cr.				

1

2

3

4

5

Cu garanță pentru secrete bucată. Ori care bucată ce ar fi prea moale sau tare se schimbă cu alta.

Nievele pentru coase ca figura	1	2	3
1 bucată	cr. 52	48 cr.	45 cr.

Ciocan pentru bătut coasa ca figura	4	à 250	300	fig. 5, à 850 grame.
1 bucată	cr. 45	cr. 50	cr. 55	

Toporiște de coase pentru costit la bucate model Iulius Teuthsch 100 bucăți fl. 45.
Greble de fer pentru costit la bucate cari se pot întări cu șiroafe pentru toporiști de lemn obișnuite 100 bucăți fl. 60

„CONCORDIA“

societate comercială pe acții, Sibiu.

FILIALA ÎN FĂGĂRAȘ EN GROS ȘI DETAIL.

Depozite en gros Căneni (România) și Alba-Iulia.

Branșa de coloniale

Zăhar, cafele fine, delicatose de saison și brânzături de tot felul chocoladă și cacao, ciaiuri (thea) veritabile și bisquits fini, pre, cum și pesmeți, romuri veritabile de Jamaica și Cuba, cognacuri adevărate franțozești și indigene.

Mare deposit de vinuri naturale indigene dela 40 cr litru în sus.

Vinuri veritabile de Bordeaux, Malaga, Madeira Oporto și Xeres, champagne franțozească adevărată precum și indigenă. Liqueruri străine și din țeară. Țnică bătrână, sligoviță, tesoavină și rachiu de trebere.

Mare deposit de făină de Bănat excelentă.

Deposit bine asortat de ape minerale.

Icre moi și proaspete. Icre roșii. Rahat de „Bellavista“. Halva. Luminări de ceară, stearină, parafină și sêu. Singurul deposit al fabricii de luminări și stearină Moessner & Mersing din Galați (România)

Branșa de textil și manufactură.

Mare deposit și bine asortat în țesături de în și bumbac, pichet barchet de vară (de vară și de iarnă)

Garnituri de masă, serviete și prosoape.

Basmale veritabile de Irlanda. — Șifon Oxford, Creton Pânzături.

262 18—50 Bumbacuri de împletit, croșetat și brodat.

Lână răsucită și bircă.

Mătăsuri de cusut și brodat în colori veritabile dela Dollfus-Mieg & Co. Mülhausen i/E, mai renumită din lume.

Cămeși pentru bărbați și pentru t. Gulere mangete și cravațe

Mare sortiment de ciorapi pentru bărbați, dame și copii.

Prețuri-curente la ce gratis și franco.